

HET WARE PAASZEGEL

 Vroege zonsopgangsdienst waar broeder Neville tot ons een zeer opmerkelijke boodschap sprak over—voor de Paasdienst.

² En nu, ik weet dat het verschrikkelijk is om te moeten staan; onze—onze zitcapaciteit hier is erg klein. En ze vroegen me net of ze de achterkant hier konden openen en de mensen in het doopgedeelte konden plaatsnemen. Ik zei: “Dat is een goede plaats voor hen.” Dat was een erg goede plaats voor hen. Zij. . . dus ze gaan over een paar minuten de gordijnen opzij trekken, en laten, ik denk dat ze gewoon langs de rand zullen staan. Ik weet niet of ze het zullen of niet—ik zie dat het vol water is— dus, ze zullen praktisch op een plank moeten staan. Maar ik zie dat ze er nu wat van klaarmaken, dus zij zullen het waarschijnlijk openen over een paar minuten.

³ Nu, Pasen is een geweldige dag voor ons allen—we houden gewoon zo van Pasen! En nu gaan we proberen u niet te lang te houden, want, onder de omstandigheden.

⁴ Maar ik zou graag even een aankondiging of twee willen doen, en dat is dat onze—onze diensten aanstaande zondag beginnen nu, voor u mensen van buiten de stad. Ze beginnen in Bloomington, Illinois, op het—het terrein van het Methodisten College daar. En ze zullen van zondag tot en met zondag gaan. En dan zal er een—een predikersontbijt zijn. En dan zal ik spreken tot het studentengenootschap van het, op de universiteit, één ochtend, en er zal een ontbijt dáár zijn, begrijp ik.

⁵ En dan de week daarop, na. . . dat is de drieëntwintigste tot de—de laatste zondag. Of wat is dat? [Broeder Neville zegt: “Daarzo hangt er hangt een papiertje over, broeder.”—Red.] O, ja. Wel, het is dan al bekendgemaakt, ze weten ervan. [“Ik kondigde het aan.”] Ja meneer, dat is fijn, goed. Chicago—nu, er is een. . . dus ik begrijp van gisteravond dat ze niet de Lane Tech gehoorzaal kunnen krijgen, dus het zal een gehoorzaal zijn op zo ongeveer tien minuten rijden van de Lane Tech. Er zal een andere gehoorzaal zijn, zoals ik het begrijp. Natuurlijk zullen ze daar waarschijnlijk wat borden hebben die u wijzen naar de. . . waar de samenkomst zal zijn.

Dan gaan we omhoog naar Brits-Columbia. En dan, van 1 tot en met 4 juli, in Miami, Florida.

⁶ Dus, dan is het de vraag over een grote tentsamenkomst—dat, als dat komt, wil ik daar echt zijn om. . . allen van u die dat kunnen, in Washington DC, in de hoofdstad—voor een—een bijeenkomst. 't Zal mijn eerste tentsamenkomst zijn, weet u, waar de Here mij beloofde dat Hij mij zou ontmoeten in

die kleine plaats, in de samenkomst. En, dat, ze zijn daar nu plannen voor aan het maken—ze belden ons op en vertelden ons, de zakenlieden daar, dat ze of de Convention Hall zouden krijgen, waar we al gesproken hebben, of een grote tent opzetten. En zodra hij “grote tent” zei, drong iets min of meer door—misschien is dat waar de ontmoetingsplaats zal zijn, bij het hoofdstadsgebouw. Dus dat is heel erg, heel erg fijn. Dus we zullen het nog zien, en u het dan wat later laten weten, hoe de Heilige Geest die kant op leidt.

⁷ Nu, ik geloof dat ze hier wat kleine baby's hebben die van buiten de stad komen, die ze aan de Here wilden laten opdragen. Nu, dit... vele mensen besprenkelen ze, enzovoort. En dat is helemaal in orde—ik heb daar niets op tegen. Echter, besprenkeling is niet Schriftuurlijk, voor baby of volwassene, ziet u. Besprenkelen is gewoon een—een—een—een kerkelijke vorm die is aangenomen, eerst door de Katholieke kerk en vervolgens doorgegeven door het Protestantisme. Maar er is geen Schriftplaats voor het besprenkelen van volwassene of baby. En omdat wij graag precies bij de Schrift willen blijven, zo dichtbij als we kunnen: in de Bijbel brachten ze kleine kinderen tot onze Here en Hij tilde ze, pakte ze op in Zijn armen en zegende hen en zei: “Laat kleine kinderen tot Mij komen.” Nu, dat is wat we proberen te doen: de geboden van de Here te volgen op die wijze. En we brengen de oudsten van de gemeente en we staan eromheen en dragen de kinderen op aan de Here.

⁸ Als onze pianist ons lied zal spelen: *Breng ze binnen*. Goed. En als die moeders die de kleintjes hebben vooraan willen komen staan. Broeder Neville en enigen van de oudsten zullen hier bij mij staan, als ze willen; en we zullen deze kinderen aan de Here opdragen.

Breng ze binnen, breng ze binnen,
Breng ze binnen van de velden van zonde;
Breng ze binnen, breng ze binnen,
Breng de kleintjes tot Jezus.

⁹ Nu, dit is slechts een vorm, van moeders die hun kleintjes aan de Here opdragen. En deze Paasmorgen, wat een wonderbare tijd om te worden gedoopt of opgedragen, dit vroege jaargetijde en de opstandingstijd. Laten we het opnieuw zingen terwijl de rest komt.

Breng ze binnen, breng ze binnen,
Breng ze binnen van de velden van zonde;
Breng ze binnen, breng ze binnen,
Breng de kleintjes tot Jezus.

¹⁰ Nu, vrienden, ik weet dat zij, elk ervan de knapste baby ter wereld is. Dat weet ik. Ik weet wel beter dan er iets anders over te zeggen. Dat is juist. En zo behoort u zich te voelen.

¹¹ Het zijn kleine schatten waarvoor God u de verantwoordelijkheid heeft gegeven om ze op te voeden. En ik heb altijd gezegd, en dit soort gezegde gedaan, tot moeders. Wij weten van vier geschreven Evangelien: Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. Maar er is een vijfde Evangelie, ongeschreven, dat is moeder. Zij krijgt ze voordat Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes hun onderwijzing ze krijgt. Dus de verantwoordelijkheden zijn op u moeders geplaatst, en u vaders, om deze kinderen op te voeden tot de... voor het Koninkrijk van God. En ik ben er zeker van dat dat uw hartsverlangen is.

¹² We heffen ze op tot God, in gebed, en dragen uw baby's op aan Christus. De oudsten en ik zullen naar voren komen, en geeft u ons gewoon de naam. En nu, ik weet dat mijn vrouw een beetje jaloers op me is in deze taak, want...

¹³ Lisa Ann Mitchel. O! Lisa Ann Mitchell, een schat voor ieders armen. Laten we onze hoofden buigen.

¹⁴ Hemelse Vader, als Uw dienstknechten heffen wij deze kleine Lisa Ann Mitchell tot U op in de Naam van de Here Jezus. Wij dragen haar op en claimen haar leven voor het Koninkrijk van God. Moge zij leven en groeien en een wonderbaar persoon zijn, voor het Koninkrijk van God. Wij doen dit voor, omdat we het opgedragen zijn van onze Here. In de Naam van Jezus Christus bidden wij. Amen.

God zegene u.

¹⁵ H.A.—E.J. Junior. E.J. Junior, terwijl hij een dutje doet. Dus laten we onze hoofden buigen.

¹⁶ Onze hemelse Vader, wij heffen tot U deze kleine makker op; bidden dat als Jezus vertoeft, U een groot dienstknecht van God van hem zult maken. De moeder geeft hem aan U. En—en wij bieden hem aan in de Naam van de Here Jezus dat U hem zult zegenen en het huis waar hij vandaan komt. Moge hij worden opgevoed tot de glorie van God als wij hem opdragen aan Jezus Christus. Amen.

God zegene u, zuster, en uw kleintje. Ik ben wat voorzichtig met die taak, want ik ben altijd bang dat ik de kleine makkers pijn zal doen.

¹⁷ Ik laat—kun je, net als deze... Deze kleine makker. De naam? Deborah Myers. Kleine Deborah Myers—zij heeft heldere ogen vanmorgen. Laten we onze hoofden buigen.

¹⁸ Hemelse Vader, wij brengen tot U kleine Deborah Myers; wij bidden Uw zegeningen op het kind. Als wij haar aan de Here opdragen—zoals de vader en moeder haar nu aanbieden, als, ter gedachtenis van onze Here Jezus die de kleinen zegende, zei: "Laat hen tot Mij komen," geven wij aan U kleine Deborah voor een leven van dienstbaarheid, in de Naam van Jezus Christus. Amen.

19 Nu, wie van deze andere kleine makkers? Goed, meneer. Nu, dit jonge ding, Sarah Ruth—kleine Sarah Ruth, Wheeler. Wheeler. Lief.

20 Onze hemelse Vader, wij brengen tot U deze lieve baby, die in onze handen is gegeven om op te dragen. En wij staan met gebogen hoofden en harten, om U te danken voor haar en bidden dat U haar leven zult zegenen tot een leven van Uw dienstbaarheid. Wij geven haar aan U in de Naam van Jezus Christus. Amen.

God zegene u. Het is nu allemaal voorbij. Ze keek terug, alsof (naar mij) te zeggen: “Nog iets anders?” Goed.

21 Daar is een lief klein meisje. Nu, wat is jouw naam? Mica Ungren. Wat een lief klein ding is dit. Hoe maakt u het? Ze is heel argwanend, wil weten wat er hier gaande is. Laten we onze hoofden buigen.

22 Onze hemelse Vader, wij geven U dit lieflijke kleine kind, op deze Paasmorgen, de kleintjes tot U brengend. Wij dragen haar op aan de Here Jezus voor een leven van dienstbaarheid. Sta toe, Here, dat ze lang zal leven, tot aan het komen van de Here, als het mogelijk is. En maak haar een dienstbaarheid voor U als wij haar aan haar . . . haar aan U opdragen in de Naam van Jezus Christus. Amen.

23 Wat is zijn naam? O, Melynda—kleine Melynda Ungren. Zij—ze willen je *deze* kant op zien, Melynda. Je—je bent knap. Tjonge! Laten we onze hoofden buigen.

24 Vader God, wij geven aan U deze kleine dame, in de Naam van de Here Jezus. Zo dragen wij haar aan U op, haar leven, voor een leven van dienstbaarheid voor U, Here, bidden dat U haar zult sparen en haar zult maken tot een van Uw dienstmaagden om U te dienen en dat te doen waarvoor zij is geboren om te doen. Wij geven haar aan U in opdraging in de Naam van Jezus Christus. Amen.

25 Al deze knappe kleine meisjes! Eens zien nu . . . Dit—o, hier—dit is degene. Hoe gaat het? Hoe is het met u vanmorgen? Wat is haar naam nu? Jane . . . Jamie Lynn Daulton.

26 Onze hemelse Vader, wij brengen tot U dit lieflijke kleine meisje, en wij bidden dat U haar zult zegenen. En wij vragen, Here, dat U de huizen van deze kinderen zult zegenen. Mogen zij grootgebracht worden in de vreze Gods, tot een leven van dienstbaarheid voor U. Wij geven aan U deze kleine lieveling, als wij haar aan God opdragen in de Naam van Jezus Christus, de Zoon van God. Amen.

Uw kleine baby is lief.

27 Hoe maakt u het? Welnu, jij kunt bijna mij vasthouden, nietwaar? Wat is haar naam? Teresa Cabert. Kijk hierheen,

Teresa. Is zij geen knap klein ding? Dit zijn allemaal zulke mooie kleine baby's.

²⁸ Onze hemelse Vader, wij geven aan U dit lieve kleine meisje, die haar geliefde ons heeft aangeboden. Als wij het kind voor U houden, geven wij haar voor een leven van dienstbaarheid aan God. Wij dragen haar op voor Gods dienstbaarheid in de Naam van Jezus Christus, de Zoon van God. Amen.

²⁹ God zegene u, zuster, en zegen uw kleintje, terwijl wij bidden. Kleine blauwe oogjes; en dan bruine. Wat is haar naam? Cynthia—kleine Cynthia. Kijk eens *hier*, Cynthia. Die mooie kleine ogen.

³⁰ Onze hemelse Vader, wij geven aan U dit kleine meisje vanmorgen. Laat haar lang leven, en laat haar Uw dienstmaagd zijn. De geliefde legt het in mijn armen om haar op te dragen; ik breng het voor de oudsten en plaats het voor God, en draag haar op voor Gods dienstbaarheid. In de Naam van Jezus Christus, de Zoon van God. Amen.

³¹ Nu, dit is ook nogal een kleintje. Nu, Meda, jij zou hier moeten zijn om deze vast te houden. Ik ben altijd bang dat ik het breek. James—James Bliss. Hij is een machtig wijs uitziende kleine kerel, nietwaar? Dat is het.

³² Onze hemelse Vader, wij geven U kleine James. Moge hij zijn als degene van wie zijn naam komt, de Jakobus in de Bijbel, ongetwijfeld, die wijsheid toonde in de raad van de Here Zijn dienst. Ik bid dat U hem zult zegenen, en, voor een leven van dienstbaarheid aan U. Zegen het huis waar hij vandaan komt en moge hij worden opgevoed in de vreze van God; als wij hem opdragen voor Gods dienstbaarheid. In de Naam van Jezus Christus, Gods Zoon. Amen.

³³ Ik hou zeer van . . . Wat is dit kleine meisje haar naam? Kom hierheen, lieverd. Hè? Tammy Brown. Laat . . . O, kleine Tammy Brown. Haar moeder en vader werden vanmorgen gedoopt. Nóg een knap klein meisje. Laten we onze hoofden buigen.

³⁴ Vader, wij brengen tot U dit kleine kind. Ik kan me voorstellen dat het iets als dit was toen de moeders hen naar U brachten, toen U hier was, aardse reis. Wij dragen haar op aan U, Here. Zoals ik het begrijp, werden haar vader en moeder hier vanmorgen gedoopt, in die dierbare Naam van de Here Jezus. Dan zal haar huis in orde zijn. Ik bid dat U haar zult zegenen en haar een leven van dienstbaarheid zult geven. Als wij haar aan God opdragen voor Zijn dienstbaarheid, in de Naam van Jezus Christus, Zijn Zoon. Amen.

³⁵ Dank u. O, wacht, het spijt me, ik zag deze niet. Hoe gaat het me je? Wel, wat een fijne man. Mag ik even. . . Zou u het erg vinden? Prima. Wat is zijn naam? Danny Johnson—Danny William Johnson. O my, hij lijkt zelfs op een prediker, nietwaar?

36 Hemelse Vader, wij brengen tot U deze kleine jongen. Misschien is hij te jong om te weten waar dit om gaat, maar er is een God in de hemel die neerkijkt en dit weet. Wij geven hem aan U, Here, zoals de moeder hem in onze armen plaatst. Door geloof komen wij in de Naam van Jezus Christus, en claimen Hem als een trofee voor de genade van God, en dragen hem op aan God, in de Naam van Jezus Christus. Amen.

Zegene u, lieverd.

37 Hebben we ze allemaal gehad? Nu, wat een knap klein meisje dat hier komt! Dat is het mooiste jurkje die je aan hebt, en mutsje. Adler, Adler—Ellen Gail Adler, wat een prachtig klein meisje.

38 Onze hemelse Vader, ik hou aan U deze schat van het huis—een klein meisje dat in de wereld is gekomen. En de geliefde brengt haar naar voren om opgedragen te worden, voor dienstbaarheid aan U, wetende dat deze boze dag waarin wij leven. Wij claimen het kind z'n leven als een trofee voor God. En wij dragen haar op voor de dienstbaarheid van God, in de Naam van Jezus Christus, Gods Zoon. Amen.

Zegene je, lieverd.

39 Hier is een kleine prediker-jongen, een tweetal van ze. Zijn ze tweelingen? Vijf en acht. Wat is deze z'n naam? Johnny. Van Richmond, van Richmond, Virginia. Ik dacht al dat ik me uw gezicht herinnerde. We hadden een interview samen. Toen de Here tegenwoordig was. Ik kon me u niet herinneren; ik kende uw gezicht en ik kon niet uitmaken wie u was. Goed. Wel, wij weten dat hij in het juiste huis zal komen. Zijn naam is John, Johnny.

40 Onze hemelse Vader, wij brengen tot U dit kleine jongetje, Johnny. En wij leggen onze handen op hem, want dat is de wijze waarop U het deed. U legde Uw handen op hen. En wij zegenen hem en claimen zijn leven, als een trofee van Gods genade, dragen hem op voor Gods dienstbaarheid in de Naam van Jezus Christus, Gods Zoon. Amen.

Zegene u, kleine jongen.

41 Lewis; dit is Lewis.

Hemelse Vader, wij brengen tot U deze kleine jongen, Lewis. En de vader brengt hem naar voren om hem op te dragen voor de dienst in het huis van God.

42 Als we denken aan vroegere dagen, toen Hanna naar de tempel ging en bad en God haar een baby gaf. En zij bracht de baby terug en gaf hem aan God. Dat is wat deze mensen vandaag doen: brengen hun kleintjes binnen, hun kleine schatten, dragen ze op. En—en de—de profeet nam hem, Vader, en voedde de kleine jongen op, en hij werd een profeet.

Nu, wij dragen kleine Lewis vanmorgen op voor de dienst van de almachtige God, in de Naam van Jezus Christus. Amen.

Zegene je, zoon.

Zeker goed om u hier vanmorgen uit Richmond, Virginia te zien. God zegene u.

⁴³ Nu, eens zien; is dat het? Goed. O, het is—die kleine makkers! U weet het niet—ik, we hebben vanmorgen misschien vele kleine zendingen opgedragen, en een prediker—we weten het niet. Dat ligt allemaal in de handen van de Almachtige.

⁴⁴ Ik wil aankondigen dat de diensten vanavond, hier in de tabernakel, waar dat er een avondmaalsdienst zal zijn. En als u nog nooit een van onze avondmaalsdiensten hebt bijgewoond: wij houden ook voetwassing.

⁴⁵ Nu, er liggen wat zakdoeken hier voor mij om over te bidden. Eén behoort aan broeder Grimsley, onze broeder hier in de gemeente. Ik weet niet van wie deze zijn. Wij zenden deze uit, honderden en honderden ervan, over de wereld. En nu, we zullen. . . Ik wil voor die bidden nadat ik ben begonnen met te bidden voor de zieken.

⁴⁶ Ik wil eerst spreken voor een poosje over de kleine vervolg op de Paasboodschap. En nu, voordat we Gods Woord benaderen, laten we Hem benaderen door gebed.

⁴⁷ Onze hemelse Vader, wij zijn dankbaar in onze harten vanmorgen voor deze glorieuze morgen. En boven dat alles zijn wij dankbaar voor dit wat het vertegenwoordigt: de opstanding en het bezegelde bewijs van onze godsdienst, toen Jezus Christus opstond uit de dood, zo'n tweeduizend jaar geleden, en Zich weer aan Zijn gemeente voorstelde, levend voor immermeer. Na tweeduizend jaar zijn we zo blij om nog steeds te genieten van die gemeenschap met de discipelen van een opgestane Christus! Wij bidden, Here, dat Zijn tegenwoordigheid zo gevoeld zal worden in dit gebouw vanmorgen, totdat elke persoon hier die niet gered is Hem als hun Redder zal aannemen. En degenen die niet vervuld zijn met Zijn Geest, moge dit de dag zijn wanneer de Heilige Geest het volbrachte werk aan hen zal doen. Wij vragen dat Hij, in Zijn grote verzoening, die de zieken genas, moge Hij zo dicht bij de mensen komen dat geloof de overhand zal hebben, Here, en ongelooft zal overheersen, dat ervoor zal zorgen dat de zieken en de aangevochtenen hier genezen en gezond vandaan zullen gaan.

Wij willen vragen, Here, dat U degene nu wilt zegenen die het onderneemt om Uw Woord van de opstanding uit te leggen.

God, zegen al de predikers, overal, Uw kinderen, Uw dienstknechten, door het hele land, over de hele wereld.

⁴⁸ En kom, Here Jezus, snel, want we zien wolken in de lucht drijven, Here, dan weten wij dat er iets groots nadert. Gord

Uw volk aan. O, mogen zij het zwaard van de waarheid nemen, de wapenrusting aangorden, de helm naar beneden trekken, zich schoeien met het Evangelie en boven alles dat schild des geloofs nemen en voorwaarts gaan. Sta het toe, Here, want oorlogswolken hangen laag. Zegen ons vandaag nu, want wij weten dat spoedig, voor zover wij weten, wij Jezus spoedig zullen zien. En we bidden dat we klaar zullen zijn om te gaan wanneer dat uur komt. Mogen wij onze harten voorbereiden en dat afmaken, het voor eens en altijd beslechten, in de ochtenddienst vandaag. In Jezus Christus' Naam, spreek tot ons door Uw Woord; Uw Woord is waarheid. Amen.

⁴⁹ Nu, aan u die met mij mee willen lezen, in de Schriften: sla op in Lukas, het 24e hoofdstuk. En ik wil een vrij lang gedeelte ervan hier lezen, zo de Here wil, om een achtergrond te krijgen voor wat ik een toespraak van enkele minuten op wil baseren. En, nu, als u wilt, als het heet is, geloof ik, of wat ook maar—maak het uzelf gewoon zo comfortabel als u kunt en ik zal zo vlug mogelijk zijn.

⁵⁰ En we willen dit zeggen, dat we zeker uw trouw waarderen om te komen. En wanneer, hoewel mensen proberen te zeggen dat het Evangelie Zijn aantrekkingskracht heeft verloren, en wanneer mensen vanuit het hele land zijn gekomen, om in een plaats te staan waar hun ledematen pijn doen, voor een dienst van de Here, laat het nog steeds zien dat God mensen heeft, en er nog steeds een verlangen in hun hart is om God te zien. Toch, het Evangelie in Zijn eenvoud—gewoon zo eenvoudig als het Evangelie van onze Here Jezus Christus is—toch is het de grootste kracht die de aarde ooit heeft getroffen, is het Evangelie van Christus. En het Evangelie is niet in Woord alleen, maar door kracht en demonstraties van de Heilige Geest. Moge Hij deze dingen aan ons toestaan als wij nu lezen van het 36e vers van het 24e hoofdstuk van Lukas.

En terwijl zij . . . spraken, stond Jezus zelf in hun midden en zei tot hen: Vrede zij u.

Maar zij waren verschrikt en bevreesd, en veronderstelden dat zij een geest hadden gezien.

En Hij zeide tot hen: Waarom zijt gij verontrust, en waarom komen gedachten in uw harten op?

Ziet Mijn handen en Mijn voeten, dat Ik het zelf ben; betast Mij, en ziet; want een geest heeft geen vlees en beenderen, zoals gij ziet dat Ik heb.

En toen zij . . . gesproken had, toonde Hij hun Zijn handen en Zijn voeten.

En toen zij nog niet geloofden van blijdschap . . . zij niet geloofden van vreugde, en het zich afvroegen, zeide Hij tot hen: Hebt gij hier enige spijs?

En ze gaven hem een stuk . . . gekookte vis, en . . . een honingraat.

En Hij nam het en at het voor hun ogen.

En Hij zeide tot hen: Dit zijn de woorden die Ik tot u sprak, toen Ik nog bij u was, dat alle dingen vervuld moesten worden, die geschreven waren in de wet van Mozes, en in de profeten, en in de psalmen, over Mij.

En Hij opende . . . hun verstand, zodat zij de Schriften zouden begrijpen,

Toen zeide tot hen: Zo staat er geschreven en zo moest Christus lijden en opstaan van de doden op de derde dag;

En dat bekering en vergeving van zonde zou worden gepredikt in Zijn Naam, onder alle volken, te beginnen bij Jeruzalem.

En gij zijt getuigen van deze dingen.

En ziet, Ik zend de belofte van Mijn Vader op u; maar blijft gij in de stad Jeruzalem, totdat u . . . totdat u aangedaan wordt met kracht uit de hoogte.

En Hij leidde hen uit tot aan Bethanië toe, en Hij hief Zijn handen op en zegende ze.

En het geschiedde, terwijl Hij hen zegende, dat Hij van hen heen was gegaan en opgevoerd werd in de hemel.

En zij aanbaden Hem en keerden terug naar Jeruzalem met grote vreugde;

En waren voortdurend in de tempel en loofden en zegendes God. Amen.

Nu, als ik het als tekst zou noemen, zou ik dit willen nemen: *Het ware Paaszegel.*

⁵¹ Hoe ik er op kwam aan zoiets te denken, was ongeveer een week geleden dat ik op weg was naar Georgetown— een klein stadje onder New Albany hier. En er ware jongens die op straat stonden die collectes ophaalden voor Paaszegels. En ik begon na te denken over “Paaszegel.” En ik dacht: “Wat is een Paaszegel? Zeker betekent het meer dan waar deze jongens collectes voor ophalen, een Paaszegel.” En ik dacht: “Wat doen ze met zulke zegels en met de bijdrage die van ze wordt opgehaald, of voor ze?” Ze worden natuurlijk geplakt, deze zegels, op brieven en dergelijke. En het is een vrijwillige bijdrage voor ze; en het gaat heen om mensen naar het ziekenhuis te laten gaan die tuberculose hebben, enzovoort, en om ze naar het ziekenhuis te laten gaan in een plaats om te rusten, totdat ze zijn hersteld. En ik dacht: “Zeker heeft Pasen iets meer dan dát—een zegel van Pasen. Het zou iets meer betekenen dan iemand in een ziekenhuis te plaatsen, om hem comfortabel te houden.” Hoewel dat heel erg fijn is—nu, ik heb niets daarop tegen. Dat, God zegene hen—dat

is een wonderbare zaak. Maar toch, het lijkt alsof het wat verder zou moeten gaan dan dát, daar Pasen zoveel betekende voor de Christelijke gemeente en voor ons Christelijk erfgoed—het Zegel van de opstanding. En hoe zou een kleine postzegel zo z'n plaats kunnen innemen? Het zou het niet kunnen.

Dus ik begon daarover na te denken: “Wat was het Paaszegel?” En zo kwam ik op dit idee, om vanmorgen te spreken over het Paaszegel.

⁵² Nu, Pasen heeft, en zegels, enzovoort, is er door de hele Bijbel heen. We ontdekken dat ze, dat ze zo oud zijn als de Bijbel is—helemaal terug tot aan de hof van Eden vinden we het. En dan ontdekken we dat alles wat we ergens in de Bijbel vinden, teruggaat tot Genesis. Het begon allemaal in Genesis.

⁵³ En toen dacht ik dat, wat ik in mijn gedachten had als Paaszegel, toen vroeg ik me af waarom het zo verworpen was, en hoe dat mensen het zouden weigeren. Waarom werd het zo veroordeeld? En ik dacht toen dat het niet altijd veroordeeld wordt, en niet alle mensen veroordelen het.

⁵⁴ Maar God heeft zo een weg gemaakt dat de mens in een positie wordt geplaatst tot waar hij gedwongen wordt een beslissing te nemen. De mens kan niet leven op aarde zonder een beslissing te nemen. God dringt de zaak aan hem op. Hij moet een beslissing nemen. En er is een tijd dat u een beslissing moet nemen over scholing; u moet een beslissing nemen over met wie u zult trouwen; en u moet beslissingen nemen over verschillende dingen.

⁵⁵ Maar in de hof van Eden, waar ze maar twee jongens hadden, werd de beslissing aan de mens opgedrongen om een beslissing te nemen. En ik denk dat het gedaan is om zijn ware aard te tonen, wat hij is, om te laten zien wat hij binnenin zich is. Nu ontdekken we dat de tijd kwam tussen Kaïn en Abel dat de beslissing gedwongen moest worden, omdat de tijd van aanbidding was gekomen en elke jongen een manier had voorzien om een aanbidding tot God te maken.

⁵⁶ En als u het opmerkt, tussen goed en kwaad is er maar één klein zuchtje verschil. En het verkeerde, in de laatste dagen, is geprofeteerd dat het zo dicht bij het juiste zou zijn dat het de uitverkorenen zelf zou misleiden indien het mogelijk was, tussen het juiste en verkeerde.

⁵⁷ Nu, in de jongens, als ze naar hun altaren kwamen, en aanbidding deden. Nu, ik dacht toen aan hoeveel altaren vanmorgen, in kerken, dat prachtige bloemen op de altaars worden gezet. En dat is in orde. Ik heb daar niets op tegen. Maar dat schijnt zo ongeveer het einde van de aanbidding te zijn: is om wat bloemen op het altaar te leggen of—of een fraaie kerk, of mooie versieringen of zoiets, en dat lijkt het te beëindigen.

58 En het was min of meer zo bij Kain, omdat hij de vruchten van het veld binnenbracht en zijn eredienst voor God verrichtte, en het werd verworpen, omdat hij niet op de juiste en precieze weg was gekomen dat God hem had verordineerd om te komen. Maar hij had zijn offer gebracht en alles religieus gedaan, net als zijn broer, maar hij werd verworpen. En omdat hij verworpen werd, aan de geestelijke kant, toen veroorzaakte het een jaloezie in hem op te komen, omdat hij hebzuchtig was.

59 Dat is in de mens; hij kan het niet helpen dat hij is wat hij is, omdat hij in die toestand geboren is. De mens wordt in de hemel vertegenwoordigd als een zondaar, door een zondaar. Ik sprak daar enige tijd geleden over en iemand zei: “Dan is dat niet rechtvaardig. Als ik vertegenwoordigd moet worden door één man z’n ongehoorzaamheid, dan maak ik geen kans.”

Ik zei: “Dat is waar, omdat u als zondaar geboren bent, máár u wordt vertegenwoordigd. U wordt veroordeeld tot veroordeling door vertegenwoordiging.”

60 Wel, dan—dat ziet er erg wreed uit. Maar keer het om naar de andere kant: dan worden wij—worden wij verordineerd tot eeuwig leven, door vertegenwoordiging. Waar één ons vertegenwoordigde, tot de dood; vertegenwoordigde een Ander ons tot eeuwig leven; dus plaatst het ons weer opnieuw terug voor de—de troon. Ieder menselijk wezen komt regelrecht terug naar dezelfde plaats, om onze keuze te maken.

61 Maar die hebzucht, die er altijd is geweest, het juiste en het verkeerde—het verkeerde proberend het juiste omver te werpen. Het begon in Eden, en het is door de eeuwen heen gekomen. Het is doorgestaan tot het binnengekomen is in nationale aangelegenheden. Het is gekomen tot in kerkelijke aangelegenheden. Het is gekomen tot in het gezinsleven. Hebzucht—proberend te heersen of ruïneren, proberend te overweldigen, verdringen. En we zien de zaak overal werken, en het heeft het altijd—hetzelfde, proberend te overstemmen of onder de voet te lopen.

62 Door het Oude Testament heen—God, in de dagen van de profeten, terug. Ik heb er hier verscheidene van opgeschreven waar ik geen tijd voor zal hebben om eraan toe te komen. Maar God, in de dagen van de oude profeten—te midden van alles, zoals Hij in de hof van Eden deed, toen de ware stem van God en de ware aanbidding van God werd veroordeeld en eruit werd gezonden en gedood werd, in de hof van Eden, en de stem van God tot zwijgen werd gebracht, door de hebzucht en jaloezie—het is sindsdien altijd zo in de gemeente geweest—proberend de ware stem van God tot zwijgen te brengen.

63 Maar als u opmerkt: zodra de stem van Abel stil was geworden, in de dood, wekte God Seth op om zijn plaats in te nemen. Wat niets anders was dan een voor-Pasen, een voor-

opstanding, of een vervanging, totdat de opstanding kwam. Dat ging een poosje door, door het Oude Testament heen, ontdekken we dat het zo ging. De profeten—God hield Zijn stem in leven, met de profeten. Zij spraken het Woord van God; en zij stenigden hen. En zodra ze er één zouden stenigen en hem wegstuurden, zou God een andere doen opstaan. En zouden ze die stenigen en wegsturen; God zou er nog één doen opstaan. Hij heeft altijd Zijn getuigenis in leven gehouden. Door de eeuwen heen heeft Hij Zijn stem in leven gehouden voor de mensen—helemaal vanaf Eden.

⁶⁴ En nu, we ontdekken dat, zodra Kaïn beseftte dat hij had gedaan wat hij deed, wel, dat hij uit de tegenwoordigheid van God wegging en van God werd weg verzegeld door een merkteken, dat op hem werd geplaatst. “Hij ging weg,” de Bijbel zei: “Uit de hof van Eden, van de poorten van de hof, ten oosten van Eden.” Ging hij weg, verzegeld, gemerkt—ging weg uit de tegenwoordigheid van God. Wat een zaak!

⁶⁵ Wat een verschrikkelijke zaak, dat Kaïn, vanwege jaloezie en omdat hij het niet wilde met God verzoend te worden . . . op dezelfde daarvoor bestemde weg dat zijn broer kwam. God zei tegen Kaïn: “Als je zult aanbidden zoals Abel, zul je wel doen.”

⁶⁶ Maar Kaïn zei zoiets als: “Hier is wat ik heb samengesteld. Dit is wat ik heb; hier is wat ik geef. U kunt dit nemen of het laten—wat U Zelf maar wilt—dat moet U Zelf weten.”

⁶⁷ Nu, dat is zo’n beetje de houding van mensen, heel de tijd—in het kerkelijk leven, in het andere leven. “Als . . .” ze zeggen: “Ik ga naar de kerk. Ik—ik—ik help de gemeente; ik—ik doe dit. Als God dat niet kan accepteren—dat is het beste wat ik kan doen.” Ziet u? Maar toch is dat het niet wat God vereist. God vereist dat niet.

⁶⁸ God vereist een—een voorziene weg; Hij heeft in een weg voorzien en Hij vereist dat u accepteert wat Hij heeft voorzien, ziet u. Hij heeft onze hulp niet nodig om Hem te vertellen wat te doen en hoe het te doen. Hij heeft de weg voor ons gemaakt, wat te doen, en de dingen die we behoren te doen, en hoe we ze behoren te doen, en Hij heeft onze ideeën daarin helemaal niet nodig. Wij behoren niet die wijze te komen. Maar we ontdekken dat mensen geneigd zijn om dat te doen, door alle tijden heen. Maar God hield Zijn stem levend, met Zijn profeten, enzovoort, door de tijden heen, als Hij gekomen is. En we ontdekken het vandaag.

⁶⁹ En we ontdekken het in de politiek. Ik heb hier enkele dingen over de politiek staan, van hoe dat wij zouden ontdekken dat zelfs in deze dag waarin wij ons bevinden, dat mensen hun geboorterechten hebben verkocht voor de politiek. En als niemand van u ooit de band heeft gekregen waarover ik sprak, daar in Middletown, Ohio, zondag, een week geleden, over Izebel en Achab, wou ik dat u er eens naar zou luisteren.

En hoe dat de natie, vanwege hebzucht, en een paar extra dollars, en een—een populairder idee onder de mensen, hoe ze absoluut Christus evenzeer hebben verraden als Judas dat deed tweeduizend jaar geleden, voor dertig zilverlingen. O, het is een verschrikkelijke zaak om te bedenken dat de toestand die er bestaat onder dit land en deze mensen vandaag! Te bedenken dat vele jaren geleden ze nooit zoiets gedaan zouden hebben. Maar vandaag zijn ze zo hebzuchtig—proberend meer geld te krijgen; proberend gemakkelijker tijden te krijgen. Nu, dat is natuurlijk de onchristelijke.

⁷⁰ De Christen vraagt niet om gemakkelijke dingen. Wij zijn niet . . . Er worden vandaag de dag zoveel beloften gedaan onder Christelijke mensen— zoveel predikers beloven de mensen een valse zaak: “Als u alleen maar tot Christus komt, worden al uw problemen opgelost.” Ik zeg u: wanneer u tot Christus komt, beginnen zij pas. Dat is wanneer u een uniform aantrekt en een geweer neemt en het slagveld betreedt. Deze Christelijke weg is geen bloembed van gemak. Het is een strijd vanaf het uur dat u begint totdat uw geest wordt vrijgezet, door de dood. U bent niet op geen picknick. U bevindt zich op een slagveld. En dus worden wij dingen beloofd.

⁷¹ En ik word, soms, ik heb er een hekel aan om dit te zeggen, maar ik meen het vanuit mijn hart, dat ik perplex sta, wanneer ik zoveel over super-duper geloof hoor, super-duper religie. En alles vandaag is een—een super-duper iets geworden. Het—het is de super-duper man. En de televisie heeft de weg geopend door ruimtevaartmannen enzovoort, en een hoop onzin: super-duper. O. En ze brengen het zelfs goddelijke genezing vandaag de dag binnen, super-duper genezingen. Nu, God heeft niet zulke dingen. Ze brengen mensen vaak naar het podium—en begaafde mannen, ongetwijfeld—maar met een verkeerd begrip van het Evangelie— doen olie op hen en bidden en staan daar en schudden ze totdat er iets gebeurt—ze genezen worden. En misschien leeft die persoon in zonde—en ze gaan weer heen en ontdekken dat het weer regelrecht op hen terugkomt. Misschien waren ze onder een opwinding op dat moment, waarbij het geloof van God dat ze hadden vergaard, hen wel genas, maar wanneer ze zich onder ongelovigen begeven, het dan weer terugkomt. Het zal dat elke keer doen.

Wat wij vandaag nodig hebben is, goddelijke genezing, is duidelijke beslissingen voor Christus! Juist.

⁷² Ik las een brief onlangs, die mij werd gestuurd van de Lutherse Vereniging in Duitsland, waar een—een broeder verbleef en een genezingsdienst hield, in Duitsland, met de sponsoring van de Lutherse kerk en Pinkstertmensen enzovoort. En dit exemplaar van deze brief was geschreven: “En hij zei: ‘U predikt dat goddelijke genezing; dat alles wat ze hoeven doen is dat u uw handen op hen legt en ze iets voelen en genezen worden.’”

Hij zei: 'Ik verschil beslist met u van mening.' Hij zei: 'Wat dan met kleine Deborah Stadsklev, toen ze stierf, daarboven? Een perfect, gezond kind de ene dag en een paar uur later lag ze dood. En u ging daar allemaal heen, en u bad en u schudde haar en u zalfde haar en alles, voor genezing, en er was geen leven. De baby lag daar.' Zei: 'Toen stuurden ze een telegram naar broeder Branham, en hij zei helemaal niets totdat hij een goed duidelijke beslissing van God kreeg en kwam toen in de Naam van de Here Jezus om het—het Woord te zeggen.'"

⁷³ Nu, dat is wat wij nodig hebben—een goed duidelijke beslissing van God krijgen. Daarom moeten we komen. Daarom dopen wij in de Naam van "Jezus Christus"—het is een goed duidelijke beslissing vanuit het Woord van God. Dat is de reden dat we bij de dingen blijven die we doen, want het zijn Gods bevelen en Gods Evangelie. En we moeten erbij blijven, precies zoals het geschreven staat. Of u het nu eens bent, of u gehaat wordt, ongeacht wat er ook gebeurt— dat heeft er niet één ding mee te maken. God wil goed duidelijke beslissingen. En hoe kunt u het doen als u weet dat u verkeerd bent om mee te beginnen? U kunt geen goed duidelijke beslissing van God hebben. Hoe kunt u om goddelijke genezing komen vragen wanneer u weet dat uw hart niet in orde is met God, om Hem te dienen? Ziet u—u wilt teruggaan en de dingen doen die in de wereld zijn. U zult nooit op die manier genezen worden, ziet u. U moet rein voor God komen en uw leven en hart aan God toewijden, en dan zal God genezen. En het is dan blijvend, want uw geloof is verankerd.

⁷⁴ Nu, het zit in, we vinden die hebzucht echter in de kerk, en in de politiek, en in nationale aangelegenheden. Eén land—kijk hier in Afrika nu, wat er gaande is. Kijk, vanwege hebzucht, kijk wat er daar nu is gebeurd, in Afrika; niet alleen daar, maar over de hele wereld, overal, omdat de mens iemand wil zijn. Zij . . . dit is alles wat ze hebben, is hier op aarde—of ze leven zo.

⁷⁵ Als dit alles was wat ik had, zou ik een ellendig persoon zijn. Ik kijk uit naar een Stad waarvan de Bouwer en Maker God is. Daar is waar we onze schatten leggen, voor dát doel.

⁷⁶ De zonen van Kaïn, of liever zonen van Satan, zij zijn ook zonen van Satan omdat Kaïn de zoon van Satan was. En dus, daarom, de zonen van Kaïn vandaag. En u zegt: "Bent u daar zeker van, broeder Branham?" Ja, dat ben ik. Ik ben daar absoluut zeker van. Want . . . luister.

⁷⁷ Jezus, toen Hij hier op aarde was, vertelde Hij die religieuze leiders rechtuit: dat "gij zijt uit uw vader, de duivel." Al waren zij vroom, en waren zij religieus, en waren zij geleerden en hadden ze grote gebouwen, hadden ze grote kerken, en hadden ze grote geleerdheden en priesterschap en ordes, enzovoort, maar zij faalden om te herkennen Wie Christus was. Ze faalden om hun dag te vatten.

78 En zoals zij het toen deden, zo doen ze het nu, precies hetzelfde. Ze falen om de dag te beseffen waarin wij leven, en de dingen die God aan het doen is. Nu, we zien daarom, dat het zou. . . Als die religieuze leiders. . .

79 Nu, hier is het! Als die religieuze leiders in die dag zonen van de duivel genoemd werden— wij weten dan dat de duivel in het begin degene was die Kaïn inspireerde om zijn broer te vervolgen en hem te doden. Dat is hetzelfde wat plaatsvond door diezelfde leiders die Jezus Christus vervolgden en Hem doodden. Ze werden gedwongen tot een beslissing precies zoals ze daar destijds in de hof van Eden gedwongen werden. Ze werden gedwongen om een beslissing te nemen: “Wel, hoe zit het hiermee?” De zonen van Kaïn, de zonen van Satan.

U zegt: “Geldt dat voor landen?”

80 Toen Satan Jezus meenam bovenop de berg om Hem te verzoeken, liet hij Hem alle koninkrijken van de wereld zien. Nu, dat was alles dat was en alles dat zou komen—al de koninkrijken van heel de wereld. En hij zei: “Deze zijn van mij en ik doe ermee wat ik ook wil. Ik kan ze laten vechten; ik kan ze *dit* laten doen of wat ook.” En hij claimde de koninkrijken van de wereld; dus dan kunnen we zien hoe hebzucht en zelfzucht in de politiek komt. Ziet u? We kunnen dan zien waar het in de kerk is en in de kerkleiders— waar hebzucht en zelfzucht in de kerk komt.

81 Nu, let op: diezelfde oude hebzucht die begon in de hof van Eden, die een slecht zegel op de één zette en het juiste zegel op de ander, kwam regelrecht tot in de tijden van onze Here Jezus. Toen Hij hier op aarde was, werd Hij voor het gerecht gebracht door wat “rechtspraak” werd genoemd, een gerechtshof. Wat een onrechtvaardige bespotting dat dat was! Er was niet één ding dat ze tegen Hem konden vinden. Dat was de politieke kant. Ze konden niets tegen Hem vinden. Zelfs zozeer dat Pilatus zelf zei: “Ik vind geen schuld in Hem.”

82 En dan komt de gemeente. Ze worden nu gedwongen om een beslissing te nemen. Nadat de politieke wereld Hem had vrijgelaten, om samen te werken met diezelfde geest, die in de gemeente was, die in de politiek was; om te laten zien dat als Satan zijn strijd hier verloor, hij nog steeds iets achter de hand had; dat hij regelrecht terug op de kerk kon vallen. En zij kruisigden Hem, omdat ze gedwongen werden om een beslissing te nemen. En ze zeiden: “Geef ons Barabbas in plaats van Jezus.” Ziet u hoe ze het deden?

Het is vlak voor onze ogen vandaag, hetzelfde, en is het geweest en zal het altijd zijn: gedwongen om een beslissing te nemen!

83 Nu: toen ze de beslissing dwongen—Pilatus wist in zijn hart dat toen hij hen vrijliet om. . . Jezus aan de gemeente vrijliet, dat hij wist dat de kerk degene was die Hem had uitgeleverd

om gekruisigd te worden; en als hij Hem weer losliet aan de kerk, dat de kerk Hem zou kruisigen. Dus Pilatus wordt niet verontschuldigd! Hij haalde water en probeerde het bloed van Christus van zijn handen te wassen, maar hij kan het niet.

⁸⁴ Sinds die tijd, hier in Zweden, of Zwitserland liever, waar Pilatus aan zijn einde kwam, jaren later, zijn verstand verloor, krankzinnig werd—stortte zich ter dood in een waterpoel. Er is een legende die zegt: “Om drie uur ’s middags dat dat blauwe water omhoogkomt uit de bodem van die poel.” Mensen komen daar van over de hele wereld om het te zien. “Om drie uur komt dat blauwe, indigo-uitziende water van ergens van de bodem omhoog, en schudt bovenop het water en gaat terug naar beneden, om te laten zien dat geen water het bloed van Jezus Christus van de handen van welk mens ook af kan wassen.” Hij is schuldig!

⁸⁵ En ieder mens waar Christus ooit op uw handen werd geplaatst: er is niets dat het daarvan af kan wassen. Er is maar één ding om te doen, dat is om het te aanvaarden—het te geloven.

⁸⁶ Zonen van Satan, zonen van Kain, vervolgen de zonen van God—brengen ze ter dood. Dat is wat ze deden met Abel. Dat is wat ze deden met Jezus. Dat is wat ze deden met de profeten. Dat is wat er in hen is om het opnieuw te doen; en ze zullen het doen, zodra de weg open is gemaakt, voor hen om het te doen.

⁸⁷ Bedenk: wij hebben ons daar een beetje mee gemoeid en mee gespeeld en hebben mensen van het pad van het Evangelie afgebracht en van de geschiedenis van wat er staat te gebeuren. En hier zijn we, worden er weer mee geconfronteerd, hier in ons land, en er is niets dat we eraan kunnen doen. Maar u zegt dan: “Broeder Branham, wat is uw reden om ertegen te spreken?” Evenmin als ik de zonde kon stoppen; ik kan er mijn stem tegen verheffen. En dat is precies wat ik nu doe tegen zonde en tegen het verkeerde. Wij hebben verkeerd gedaan en we gaan oogsten wat we hebben gezaaid—juist.

⁸⁸ Sinds Middletown hadden ze een—een hoorzitting. Brachten een priester, een Baptistenprediker en een Presbyteriaanse prediker bij elkaar om te overleggen over deze schoolfondsen. En de priester was het ermee eens dat de Protestanten belasting betaalden net zoals de—de Katholieken en—en dat het geld aan beide kanten gegeven behoorde te worden en zei: “Wat we behoren te doen is één school maken, een Katholieke school.” O, zeker, die kinderen krijgen wanneer ze klein zijn. O, o, wat een zaak!

⁸⁹ En hoe mensen daar hebben gezeten en deze zaak binnen hebben gebracht, alleen maar vanwege de politiek! Hoe—ik begrijp het niet. Maar hier zijn we, hier op deze Paasmorgen. En precies de zaak, precies de reden waarom we naar dit land zijn gekomen, Amerikanen zijn geworden, was voor vrijheid van

godsdienst tegen dat Izebel-systeem en we keren ons regelrecht om en verkiezen het op het platform, daar in het Witte Huis. Precies datgene waarvoor wij hier zijn gekomen om van bevrijd te zijn! O, het is een—het is een verschrikkelijke toestand waarin wij nu leven—u weet dat; de kerk, geestelijk, omdat ze zich heeft verkocht.

⁹⁰ Ze brachten Hem ter dood, doodden Hem, net zoals ze deden bij trouwe Abel. Waarom werd Abel dood . . . gedood? Omdat in zijn hart hij de openbaring had van Gods aanvaarding van wat er voor nodig was om de mens van zonde te verlossen. Dat is dezelfde reden dat ze Jezus ter dood brachten, omdat in Hem de openbaring was van wat er voor nodig was voor God om de zonde te genezen. Dat is dezelfde reden vandaag de dag dat ze tegen de echte gemeente van de levende God zijn, omdat het het middel tegen zonde predikt—de dingen die ervoor zorgen dat mensen anders leven, anders handelen.

⁹¹ En wanneer u het regelrecht in de—de kerk brengt waarin we vandaag leven, in onze Pinkstergroepen, zijn ze regelrecht teruggegaan en doen hetzelfde waar ze van bevrijd waren. Laat zien dat er ergens iets mis is. Een geneesmiddel tegen zonde! Het is er heel gemakkelijk binnengekomen; het sloop naar binnen net als, wel, net als onder vermoming, van ware Pinkstergodsdienst. Maar als het niet dat soort artikel produceert—als het niet dat soort goederen produceert, is er ergens iets verkeerd mee.

⁹² Hoe kan een pompoen watermeloenen produceren? Het kan het niet. Hoe kan een wijnstok perziken voortbrengen? Dat doet hij niet. Als het perziken voortbrengt, zit er perzikboomleven in een wijnstok.

⁹³ En dat is wat we vandaag weten. Als de kerk, ongeacht hoezeer ze belijdt de gemeente van de levende God te zijn, als het niet God voortbrengt, door ouderwetse redding, de mensen terug te brengen tot een—een echte redding van God (en het toont onder hen, dat God onder hen leeft), dan is het de verkeerde zaak; is—is het niet—is het niet het leven aan het voortbrengen waarvan Christus zei dat het dat zou.

⁹⁴ Christus stierf, op Golgotha. Hoe dat Hij naar dat kruis ging! Ik was hier een klein boekje aan het lezen, niet lang geleden, dat, over een of andere soort van onderzoek— en in dit onderzoek vond ik iets zeer alarmerend. Ik ging zitten en ik legde het boek neer en hief mijn handen op en preees God, stond op en liep wat rond en ging zitten en las het opnieuw. Ik dacht: “O, is dat zo—dat op deze zelfde heuvel, waar Jezus werd gekruisigd, Adam stierf en werd begraven, op dezelfde heuvel waarop Jezus stierf en werd begraven op dezelfde heuvel, waar Adam stierf; hij stierf op Golgotha, en werd op Golgotha begraven?” En ik dacht: “Wat gepast, of het nu goed of fout was.”

⁹⁵ Laten we zeggen dat het wel juist was. Dan is de eerste Adam gestorven en werd begraven en ligt daar nog in het stof, omdat hij de wereld en de mensen vertegenwoordigde, voor de zonde. Maar de Tweede Adam, die de God des hemels was, toen Hij op Golgotha stierf was er niet genoeg aarde om Hem daar te houden; Hij stond de derde dag op en leeft voor immermeer. Maar het zondeprobleem was opgelost!

⁹⁶ God loste het zondeprobleem daar op, op Golgotha; dat is waar de schuld werd betaald. Toen deze Adam, Tweede Adam, stierf, betaalde Hij de schuld van de zonde voor het menselijk ras.

En de wereld, plaatste Hem in een graf, en verzegelde Hem in dat graf.

⁹⁷ En zij zouden vandaag hetzelfde doen. Ze proberen om vandaag hetzelfde te doen. Ik wil niet dat u dit mist. De wereld probeert, en zal steeds erger worden, om Christus opnieuw in het graf te verzegelen. Ze proberen van Hem een historische God te maken—Eén die wandelde in dagen, en macht gaf aan discipelen om de zieken te genezen, en duivels uit te werpen.

⁹⁸ Maar wat deden ze? Zodra ze dachten dat ze van Hem af waren, net zoals Kaïn deed toen hij dacht dat hij van Abel af was: ze verzegelden Hem in een graf, en plaatsten Hem daarin.

⁹⁹ En vandaag proberen ze Christus in een graf te houden. Maar o, wat een Paasmorgen heeft gedaan! Een Paasmorgen ruïneerde al hun theologie. En toen er een Paasmorgen kwam voor een volk, een gemeente hier, negentienhonderd jaar later, en het ruïneerde hun theologie. Hij is niet dood; Hij leeft voor immermeer! Ze kunnen Hem niet in een graf houden. U kunt Hem in een Methodistengraf leggen of een Baptistengraf of een Presbyteriaans graf of wat u maar wilt. Maar Hij—Hij stond op uit dat graf en leeft vandaag! Ik had een Baptistengraf en u had misschien een Methodistengraf, maar op een dag stond Jezus van daaruit op, van een historische God naar een levende, tegenwoordige God, levend voor immermeer.

¹⁰⁰ Er vond iets plaats op die Paasmorgen. Het was een zegel, een toereikend zegel. Toen ze Hem namen en Hem in het graf legden, en er een Romeins zegel bovenop deden. Maar toen dat uur aanbrak, toen dat uur kwam! Hij bleef daar een poosje, dat is waar; Hij bleef daar die drie dagen en nachten. Maar op die vastgestelde tijd waarvan de Schrift zei, halleluja, op de tijd toen Hij zei: “Vernietig dit lichaam en op de derde dag zal Ik het doen opstaan”! Dan is er niets dat dat Schriftgedeelte kan stoppen—het moet komen te geschieden! En dat zegel werd verbroken, en Hij stond op, dezelfde Jezus, weer levend voor immermeer!

¹⁰¹ En voor zo'n negentienhonderd jaar, of misschien zal ik zeggen veertien- of vijftienhonderd jaar, hebben de kerken Hem weg verzegeld. Maar Hij zei: “Het zal geschieden in de laatste

dagen, zegt God.” Er is niets dat het zal stoppen! “Er zal licht zijn in de avondtijd! De werken die Ik doe, zult u ook doen. Het zal licht zijn in de avondtijd!” Het maakt mij niet uit hoeveel zegels u eroverheen probeert te doen, God zal elk zegel verbreken. Hij verbrak het zegel van het graf. Hij verbrak het zegel van de hel. Hij verbrak het zegel van de dood. Hij verbrak het zegel van het graf, en stond op voor immermeer en zegevierde over het graf, de dood, de hel, de graven en elk door de mens gemaakt ding dat er was om te laten zien dat Hij God was en niet meer van de mensen weg verzegeld kan worden. God, voor immermeer! Niets kan Hem vasthouden; het graf kon niet diep genoeg gegraven worden, de hel kon niet heet genoeg zijn. O, niets kon Hem vasthouden! Hij verbrak elk zegel met dat grote Kerstzegel, of niet Kerstzegel, maar Paaszegel waarmee Hij verzegeld was. En Hij zei: “Hetzelfde Zegel dat Ik draag, zult u ook dragen, want de . . . En dit Zegel dat Ik draag, het zal dezelfde dingen doen wanneer u verzegeld bent. Want hij die in Mij gelooft, de werken die Ik doe, zal hij ook doen; zelfs groter dan dit zal hij doen, want Ik ga tot de Vader.”

¹⁰² Hoe gaat u het onder houden? Wat gaat u doen, wat kunnen mensen eraan doen? U zou mogen . . . U wordt gedwongen tot een beslissing, om uw beslissing te nemen wat u ermee zult doen. Zo is dat precies.

¹⁰³ Nu, we ontdekken dat Hij . . . geen zegel Hem kon vasthouden; Hij kwam eruit. God verbrak het zegel, het zegel van het graf, verbrak het zegel van de dood, brak het zegel van de hel, brak het zegel van het graf, en kwam er triomfantelijk uit. Wat deed het? Dat grote Zegel dat aan de binnenkant van Hem was. Ze konden het lichaam vernietigen, maar ze konden nooit dat Zegel vernietigen. God gaf de gemeente een Zegel toen dat nooit vernietigd kon worden. Toen ze Abel vernietigden, wekte Hij Seth op. Toen ze de ene profeet vernietigden, stond er een andere op. Ze bleven maar vernietigen. Maar God gaf hen toen iets dat ze niet kunnen vernietigen. Het is de bovennatuurlijke Geest; het is de Heilige Geest Zelf—en het is onfeilbaar, en het is onvergankelijk. Het kan niet vernietigd worden. Het zal blijven en blijven en blijven leven. En omdat Hij leeft, leven wij met Hem, omdat we verzegeld zijn in het lichaam van de Here Jezus Christus. Geen manier, geen manier om ooit vernietigd te worden—kan niet vergaan, maar heeft eeuwig leven. Amen. Gods geweldige verscheuren van die zegels.

¹⁰⁴ Hij verbrak ook een ander zegel waar ik hier over wil spreken, gevonden in Exodus. Maar ik zal geen tijd hebben om naar de Schriften te gaan, maar Hij . . . Vond het in Exodus. Toen de mens had gezondigd en zich had afgescheiden van de tegenwoordigheid van God, en hij kwam om God te aanbidden, was er een voorhang, die hing tussen het heilige en het Heiligste der heiligen. Binnenin het Heiligste der heiligen was de Shekina

heerlijkheid. Ze werden niet toegestaan daar naar binnen te gaan. Ze werden zelfs niet toegestaan er een blik op te werpen. En een man die daar naar binnen ging, moest zijn gezalfd, eenmaal per jaar, juist gekleed, bloed op hem, bloed in zijn hand, bloed in een schaal, om de genadezetel te besprenkelen. De Shekina heerlijkheid was zo geweldig dat hij zijn staf daar één jaar in verloor, kwam eruit zonder zijn staf (te vinden; liet) mee te brengen. En toen hij terugging, was het ding al tot leven gekomen, en was uitgelopen en bloesems zaten er overal op, omdat het in de tegenwoordigheid van de Shekina heerlijkheid lag. Maar er was een voorhang, die daartussen hing, omdat er zonde was op de mensen.

¹⁰⁵ Maar o broeder, toen het besprenkeld werd die dag met het bloed van Jezus Christus, scheurde een Geest van God het zegel van boven naar beneden en bracht de mens terug. Hield hem niet alleen weg bij de tegenwoordigheid van God vandaan, maar Hij bracht hem terug in de Shekina glorie, in de tegenwoordigheid van God; dat hij, zijn dode leven . . .

¹⁰⁶ Jezus zei: “Als ze dit in een groene Boom deden, wat zullen ze dan doen in een dorre?” En als ze dat bij Hem deden, als de groene Boom met leven, wat zal het zijn voor de oude dode formele boom die geen leven heeft, ziet u, nu, wanneer de toorn van God wordt uitgestort? Hoe kan een oude dode, formele boom het verdragen, wanneer de groene Boom, het zelfs de groene Boom deed vergaan, en het naar de hel stuurde? De toorn van God, uitgestort wegens ongehoorzaamheid, wegens zonde, de groene Boom naar de hel stuurde, wat zal hij doen in een dorre boom wanneer het hem treft? “Als de rechtvaardige nauwelijks gered zal worden, waar zal de zondaar en goddeloze verschijnen?” Die persoon die de weg verwerpt, die persoon die beter weet, die persoon aan wie het geopenbaard is, en hij nog steeds weigert in Gods weg te wandelen—wat zal er met die persoon gebeuren? Wat zal het zijn?

Ja, Hij verbrak het zegel, dat ons wegghield van de Shekina heerlijkheid, omdat de zonde beëindigd was, nu.

¹⁰⁷ En nu, het zegel is een teken van een voleindigd werk. En we weten dat een zegel, zoals u een goederenwagon gaat verzegelen: wel, ze stoppen er al het werk in, en slaan alles op, en dan wordt het verzegeld tot zijn bestemming. Ieder zegel is een voleindigd werk. Wanneer u een document schrijft, dan wordt het verzegeld aan het einde. Wordt nooit verzegeld totdat het af is.

¹⁰⁸ Nu, het bloed van geiten en vaarzen, enzovoort, zou zonde niet wegnemen. Maar toen dit werd volbracht op Golgotha, nam het zonde weg. Nu, let op.

¹⁰⁹ In de hof van Eden, om te voorkomen dat mensen terug zouden komen bij die Boom, plaatste God een engel daar als een verzegeling met een zwaard dat alle kanten op bewoog, om die Boom te bewaken. En toen hij zijn aanbidding deed, en hij er

kwam . . . Nu, onthoud: Wie was bij die Boom? Wie was die Boom? Het was Jezus.

¹¹⁰ De boom des doods was uw moeder, zij bracht u hier in het natuurlijke leven. Christus is de geboorte door geestelijk leven. Allen die bij de vrouw leven, sterven; allen die uit de Man worden geboren, leven. Al wat door de vrouw komt, is natuurlijk; al wat van de Man komt, is geestelijk. Niet de man *hier*; de Man Christus Jezus!

¹¹¹ En let op, de Boom bewaakte het; het kan niet teruggaan, omdat er geen offer voorhanden was om zonde weg te nemen. Dus daarom, toen ze kwamen om te aanbidden, was de Shekina heerlijkheid achter de sluier, van hen weg verzegeld. Het was van hen weg verzegeld, vanaf de hof van Eden.

¹¹² Maar toen de dag van Pinksteren kwam, broeder, toen Jezus daar op Golgotha stierf en het werk volbracht—Hij verzegelde de mens er niet uit; Hij verzegelde de mens erbinnen met Zichzelf. En nu zijn we er verzegeld en opgesloten, in de tegenwoordigheid van de Shekina heerlijkheid. Niet alleen zijn we erin verzegeld, maar we zijn er eeuwig in verzegeld. Amen! O, daar hou ik van—aan de binnenkant verzegeld nu! Dat is het echte Paaszegel: “Want door één Geest zijn wij allen verzegeld in één lichaam.”

U zegt: “Is de Heilige Geest een Zegel?”

¹¹³ Efeze 4:30 zei: “Bedroef de Heilige Geest van God niet waardoor u verzegeld bent tot de dag van uw verlossing.” Dat is het echte, ware Paaszegel. Laat zien dat er voor zonde betaald is, voor u, en God u heeft aanvaard, en u in Christus bent verzegeld door de Heilige Geest. Zonde is beëindigd. Het eeuwige zegel is beëindigd.

¹¹⁴ Nu, wij zijn vandaag opgestaan. Waarom kunnen we zo'n tijd hebben over de dingen van God? Omdat we zijn opgestaan. “Degenen die Hij van tevoren gekend heeft, heeft Hij geroepen; degenen die Hij geroepen heeft, heeft Hij gerechtvaardigd; degenen die Hij gerechtvaardigd heeft, heeft Hij verheerlijkt.” Dan zijn we nu opgestaan. Wij zijn opgestaan van binnenuit, niet van buiten naar binnen. O! Merkte u het op? Niet verzegeld op *deze* manier, maar erin verzegeld. O my, als de gemeente het slechts kon zien! Ziet u, we zijn er niet buiten verzegeld; we zijn erbinnen verzegeld. Die dagen, toen zonde een—een gruwel was voor God en er geen verzoening was om het weg te nemen, werden wij ervan weg verzegeld. Nu, toen dat in tweeën scheurde, en dat zegel werd verbroken, door een zondoffer dat van ons werd gebracht, nu zijn we er binnen gedoopt en binnen verzegeld. Wij zijn opgestaan. Wij zijn nú opgestaan—reeds opgestaan. Hoe weet u dat? De Bijbel zei het! Amen. Wij zijn nu opgestaan. Wij zijn nu met Hem opgestaan in geestelijke opstanding. Wat betekent het woord *verkwikken*? *Verkwikken* betekent “opstanding.” Dat is juist. Wij zijn al opgestaan, nu; zitten samen in hemelse gewesten

in Christus Jezus, genietend van het Paaszegel. Amen. Dat is Gods ware Paaszegel. Hoe zijn we dat? Door één Geest, gedoopt in het lichaam, en voor eeuwig verzegeld. Wij zijn nú geestelijk opgewekt. Waar zijn we uit opgewekt? Uit een leven van zonde; wij waren eens zondaars en hadden de dingen van de wereld lief.

¹¹⁵ Nu, er zijn veel mensen die zéggen dat ze zijn opgewekt, maar hun leven bewijst het tegendeel. Uw leven bewijst wat u bent. “Aan hun vruchten zult u hen kennen,” zei Jezus. Dat is de reden dat we nooit zouden kunnen afgaan op een man die in tongen spreekt en zeggen dat hij de Heilige Geest heeft. Wij geloven dat niet. Daar is geen Schriftplaats voor. Nee meneer. Mensen spreken in tongen en gaan door en leven zoals de wereld. En vrouwen, spreken in tongen en knippen hun haar af, dragen make-up. Huh! U zou niet kunnen zeggen dat dat de Heilige Geest was. Zeker niet—zeker niet—zeker niet. Een man die sigaren rookt en hierheen gaat en met andermans vrouw leeft, rondzwerfen, maar doen, zeggen dat dat de Heilige Geest is? Nee, nee. “Aan hun vruchten zult u hen kennen. Een verdorven boom kan geen goede vruchten voortbrengen, noch brengt een goede boom verdorven vruchten voort.”

¹¹⁶ Wij zijn verzegeld door de Heilige Geest, Gods ware Paaszegel. Wij zijn verzegeld in het lichaam van Christus, voor eeuwig verzegeld. Niet een zegel voor een bepaalde tijd; maar voor de eeuwigheid. En nu, die persoon die dat heeft ontvangen, is opgewekt uit de dood, uit een leven van zonde. Wat is het? Zijn Geest is opgewekt; zijn—zijn ambities zijn opgewekt; zijn leven is opgewekt; hij is een nieuw schepsel. En hij komt samen met medeburgers, zoals wij vanmorgen zijn, om voor elkaar te bidden, en elkaar te helpen, om elkaar te bemoedigen, en om te zitten en te vergaderen in hemelse gewesten in Christus Jezus, verzegeld door de Heilige Geest. “Want gij zijt dood, en uw leven is verborgen, in Christus, door God, verzegeld door de Heilige Geest,” de Schrift zei dat. Dat is de Schrift. Nu, ziet u, we zijn verzegeld door het Paaszegel. Het Paaszegel van de opstanding, wat bevestigde dat Zijn leven en wat Hij had gezegd waar was. Nu ontdekken we dat het een compleet werk is, het is een afgewerkt product. Gods opstanding is een afgewerkt product. De Heilige Geest is Gods Zegel van een afgewerkt product.

¹¹⁷ Nu komen we tot Christus. Het eerste wat we doen: we worden gerechtvaardigd door in Hem te geloven. Wanneer we dat doen, dan beseffen we dat we verkeerd hebben gedaan; we vragen God om ons te heiligen, dat is ons te reinigen van ons leven van zonde. Maarten Luther, rechtvaardiging, zijn boodschap. Toen kwam Wesley met heiliging. En toen, als het allemaal compleet is en Zijn gemeente compleet is—wat is het volgende? Een volbracht werk. Een volbracht werk is het Zegel, dat de gemeente vervolledigt is.

¹¹⁸ Zoals in de piramide. Merk op, op een dollarbiljet. Ik heb

hiernaar verwezen. Ik weet niet of ik het hier in de tabernakel ooit heb gedaan of niet. Als u het opmerkt op een dollarbiljet: het wordt “het grote zegel” genoemd. Nu, hoe zou u kunnen zeggen dat de Verenigde Staten zouden kunnen erkennen dat ze daar in Egypte het grote zegel hebben— en hier is het zegel van de Verenigde Staten aan de andere kant, een adelaar? Waarom zouden zij gedwongen worden om dat een groot zegel te maken, het grote zegel? Want, als u opmerkt, vlak achter, boven op de piramide, is er een klein blokje; en dat kleine blokje is de hoofdsteen; en die hoofdsteen werd nooit op de piramide geplaatst. Het is een open bovenkant; als u er ooit bent geweest. Door de genade van God ben ik dat. Dus er is geen—er is geen bovenstuk op de piramide. Wat is het? Henoeh bouwde het, vóór de zondvloed. Het was een—een gedenkteken; dat is de reden dat het nooit vernietigd werd in de tijd van de vloed. Er is niets dat het vernietigde, want het is een gedenkteken.

¹¹⁹ Nu, als u opmerkt, helemaal onderaan is het breed; en dan versmalt het wat naar boven toe iets minder, en dan nog wat minder, en dan gaat het naar de hoofdsteen. Dat is het Lutherse tijdperk—rechtvaardiging, in de gemeente; heiliging; dan de doop van de Heilige Geest. Maar naarmate het zich naar boven toe ontwikkelt, gaat het verder van het Lutherse tijdperk naar het Wesley-tijdperk, in het Pinkstertijdperk. Maar nadat het het Pinkstertijdperk heeft verlaten, ontwikkelt het zich nog steeds verder, totdat het tot zo’n plaats moet komen, tot al die stenen zo geslepen zijn, tot een scheermesje. . .

¹²⁰ Ze wegen tonnen en tonnen daarboven. Hoe ze ze ooit omhoog hebben gekregen, dat is nog steeds een raadsel voor de mens. Maar ze nemen dit scheermesje en kunnen die er langs laten lopen en het is zo perfect geslepen tot je er niet eens een scheermesje kunt krijgen waar mortel zou moeten zijn. Zo perfect zijn de stenen in elkaar geplaatst. En nu, wanneer deze hoofdsteen—en de stenen passen zo in elkaar, lopen min of meer toe onder een bepaalde hoek zodat de hoofdsteen in een punt komt en er precies in past. Het zal geen mortel nodig hebben—het zal perfect passen.

¹²¹ Nu, dat is wat God aan het doen is met Zijn gemeente. Hij slijpt de mensen af en maakt het op zo’n perfecte manier dat wanneer de Hoofdsteen, Christus, komt, het bij het gebouw past, en dan een opstanding van de hele zaak, de gemeente is omhoog gegaan. De Hoofdsteen!

¹²² Nu, wij zitten samen in hemelse gewesten in Christus Jezus. Nu we beseffen dat Jezus, het lichaam van Jezus, werd opgenomen, van de opstanding. Nu, wij weten dat de Bijbel van drie hemelen spreekt. Wij weten dat, eerste hemel, tweede hemel en derde hemel. Ik geloof dat het Paulus was die weggevoerd werd naar de derde hemel en dingen zag die voor hem niet gepast waren om van ze te spreken. Nu, de eerste hemel wordt in de

Schrift genoemd, zoals de wolken; met andere woorden, beneden, onder, hier op het aardse zegel. Nu, wanneer die atmosfeer van omhoog in boven de wolken neerkomt in de gemeente—dat is een hemelse plaats. Dan wordt de tweede hemel beschouwd als het zonnestelsel. En de derde hemel gaat daaraan voorbij.

¹²³ Nu, als wij toevallig denken—let hier eens even op. Nu, Einstein bewees, door wetenschap, dat als twee objecten naar elkaar toe kwamen, zoals twee auto's die over de weg kwamen, en als zij snel genoeg kwamen . . . (nu, ze zouden echt snel moeten gaan, zoals een miljard mijl per seconde) maar ze konden dwars door elkaar heen gaan en nooit iets verstoren. De snelheid zou het doen, ze dwars door elkaar heen laten gaan, zonder iets ook te verstoren.

¹²⁴ Nu; nu, als u opmerkt—ik stond hier niet lang geleden op Mount Palomar, in Californië, en ik zag daar die telescoop die honderdtwintig miljoen jaar lichtruimte kan zien. Nu, bedenk, honderdtwintig miljoen jaar lichtruimte, hoeveel mijlen dat zou zijn, om dat uit te rekenen. Ziet u?

¹²⁵ Maar nog, de hemel is zoveel miljarden en miljarden en miljarden lichtjaren daaraan voorbij, tot het niet eens bedacht is. Hoe zouden we daar komen? Het is het reizen—het zal zijn met, zoals het verstand, het is zo snel—het zal sneller zijn. Als u aan de hemel dacht, zo snel zou u daar zijn. Jezus, nadat Hij was opgestaan, kwam regelrecht door de muren heen, regelrecht door de deuren, en stond er en at gekookte vis en honingraat. Halleluja. Snelheid! Nauwelijks nadat leven uit dit lichaam is gegaan, zijn we in de tegenwoordigheid van God ginds. Wij kennen het alleen als decimeters en centimeters en meters en kilometers, enzovoort, wij zitten in dit aardgebonden systeem. Maar wanneer we hier weggaan, broeder, o, tjonge, wat een tijd!

¹²⁶ Sprekende 's avonds laatst over Abraham en zijn Zaad na hem, hoe dat God door Abraham liet zien. Hoe Hij Abraham rechtvaardigde, het 12e hoofdstuk van Genesis. En verder . . . dit, verder, het 16e hoofdstuk, hoe Hij het verbond bevestigde door heiliging. Bij het 17e hoofdstuk, hem aan Zijn borst liet voeden, de Heilige Geest indrinken. En toen bevestigde, of plaatste Hij hem (zoals u mij de prediking *Hoort gij Hem* hebt horen prediken) nam Abraham apart en veranderde zijn naam, van Abram in Abraham, gaf hem een deel van Zijn Naam, Elohim, h-a-m. Dan ontdekken we dat Hij daarna aan Abraham verscheen.

¹²⁷ Nu aan zijn Zaad—let op hoe Hij bij het Zaad net zo heeft gedaan. Het Zaad van Abraham kwam door rechtvaardiging, heiliging, doop van de Heilige Geest; manifestatie van Zijn Naam, het openbaren van Wie Hij is (die openbaring van Wie? Jezus Christus), doop in Zijn Naam, enzovoorts, die openbaring, Zijn Naam delend met Zijn gemeente, riep hen eruit. Wat deed Hij toen? In diezelfde gemeente die Hij Zijn Naam noemde, Jezus'

Naam—wat deed Hij? Hij verscheen in dezelfde vorm waarin Hij aan Abraham verscheen, in staat om de geest achter Hem te onderscheiden. Ziet u? Verscheen in diezelfde Naam, in diezelfde zaak, in dezelfde vorm! We zijn gewoon aan het einde van de weg.

¹²⁸ Nu, merk op wat er gebeurde. Toen Hij dat deed—dat was het laatste teken dat Hij de Gemeente gaf voordat de verandering voor de gemeente kwam— voor Abraham en Sara. Nu, toen de Engel het geheim vertelde, de vrouw (de gemeente, die vertegenwoordigd werd), zij kon het nauwelijks geloven—zij lachte gewoon bij zichzelf. Zie, ze was honderd jaar oud—het hield op om bij haar en Abraham als man en vrouw te zijn. U begrijpt wat ik bedoel—familierelaties, waarschijnlijk twintig jaar ervoor; wel, ze waren dood in die zin. Sara; Abraham zo goed als dood, Sara's schoot zo goed als dood. Maar wat gebeurde er? Wat vond er plaats? Zij zei: "Hoe kon ik, zo oud als ik ben, en mijn heer—wij zijn niet . . . op die manier opgehouden, wij zijn zo, het is al vele, vele jaren opgehouden op die manier te zijn. Het is onmogelijk voor hem. Het is onmogelijk voor mij. Hoe kan ik het doen?" En ze lachte bij zichzelf.

¹²⁹ En de Engel zei: "Waarom lachte ze? Waarom dacht zij in haar hart? Waarom zei ze dit?" Nu, let op, dat was het laatste teken voordat er iets met Sara en Abraham gebeurde.

¹³⁰ Nu, ik predikte hier eens en vertelde u dat God hen terugbracht tot een jonge man en vrouw. Om het te bewijzen, ging ze naar—ze maakten een kleine reis en gingen naar—naar Gerar, en Abimelech, die Filistijnse koning, werd verliefd op Sara en wilde haar trouwen. Want ze was weer een jonge vrouw, knap. En merk op: Hij moest iets doen—Hij moest haar veranderen. Hij bracht haar niet gewoon terug naar een jonge man en vrouw, hij en haar, dat deed Hij niet; want als ze dat waren geweest, zou hetzelfde hebben bestaan. Ziet u, ze zouden precies . . . want hij trouwde haar toen ze ongeveer zestien was, en hij was nog maar een jonge man, en ze leefden heel hun leven zonder kinderen. Als Hij ze slechts terugbracht, wel, dan hadden ze gewoon weer hetzelfde gedaan. Maar Hij moest iets anders doen; Hij moest hen veranderen, zodat ze deze beloofde zoon konden hebben— de beloofde zoon die zij zouden ontvangen. Maar Hij moest hun hele systeem veranderen en hen weer jong maken *én* hen veranderen, om de zoon te ontvangen.

¹³¹ Hetzelfde wat Hij hierna gaat doen! Nadat dat, en bedenk, nadat dat teken ten volle werd gemanifesteerd, aan Abraham en zijn groep, toen was het volgende wat kwam, was die verandering. Ziet u? Nu, we hebben alles gezien, door rechtvaardiging, heiliging, doop van de Heilige Geest, het plaatsen van de zoon, en de tekenen en wonderen van Hem, in Zijn tegenwoordigheid te zijn, om de gedachten van het hart te onderscheiden enzovoorts zoals Hij zei: "Zoals het was in de dagen van Sodom, zo zal het zijn bij het komen van de Zoon

des mensen.” We zien dat nu gebeuren! Wat was het volgende? De verandering van het lichaam. Nu: liet zien dat dit, dat wij uitzien naar een verwachte Zoon. Glorie! Is dat juist? Wij kunnen Hem niet ontmoeten in deze lichamen. Als wij weer veranderd worden in jonge mannen en vrouwen, nóg kunnen we Hem niet ontmoeten, omdat we Hem in de lucht moeten ontmoeten. Er moet iets gedaan worden behalve ons terug te veranderen tot jonge mannen en vrouwen— we moeten veranderd worden en in de lucht worden opgenomen om Hem te ontmoeten. En het volgende dat komt is de opname van de gemeente, en de verandering van het lichaam, van de slapende heiligen, om de Here Jezus in de lucht te ontmoeten.

¹³² O, de herdenking van Pasen—degenen die weg verzegeld zijn, door de Heilige Geest! Nu, bij de Edenpoort werd de mens van God weg verzegeld; op Pinksteren werd hij eeuwig verzegeld in God. Hij gaat er niet meer in of uit; hij is daar voorgoed! Kijk! Eén Geest: “Wij zijn gedoopt in één lichaam, dóór de Heilige Geest.” Is dat juist? Dan zijn wij verzegeld, tot hoe lang? Tot de dag van uw verlossing! Hij gaat niet meer uit voor de dingen van de wereld. “Want gij zijt dood en uw leven is verborgen in God door Christus, erbinnen verzegeld door de Heilige Geest.” O, wat een prachtig Schriftgedeelte—in Christus verzegeld door de Heilige Geest!

¹³³ Toen, toen Jezus uit de dood opstond, werd de mens opnieuw gedwongen hun beslissing te nemen: “Is Hij opgestaan of is Hij niet opgestaan?” En wat deden zij? Ze deden hetzelfde wat ze deden bij dat schijnproces—de politiek en kerk tezamen; want het politieke en het religieuze kwamen bij elkaar net zoals ze het toen deden.

¹³⁴ Net zoals ze het in de toekomst zullen gaan doen en er nu mee bezig zijn—de politiek en religie! Achab was een aardig goeie kerel, maar Izebel, hij was met haar getrouwd. Ik zeg niet dat president Kennedy geen goede man is, maar hij is getrouwd met dat Izebel-systeem. Het was niet Achab die het deed, het was Izebel achter de troon die het aanstuurde. Het is dat Izebel-systeem dat hier de schade zal aanrichten. Hij moet het doen, want hij is met haar getrouwd. Hij moet het ontvangen, hij moet het doen—hij is met haar getrouwd. O, tjonge! Mensen, kunt u niet zien wat de Schrift doet? Kunt u niet zien waar we hier in de laatste dagen staan?

¹³⁵ Nu, let op—de mens, na de opstanding. U ziet dat schijnproces, gaf het over aan de kerk, wetende wat de kerk zou doen. En wat gebeurde er toen deze soldaten bang werden en wegliepen? De kerk huurde deze soldaten in, en werden gegeven, om te gaan zeggen “dat Zijn discipelen ’s nachts kwamen en Hem wegnamen.”

¹³⁶ Dan wil ik u vragen. Als de discipelen ’s nachts kwamen en

Hem wegnamen, waarom namen ze dan niet het kleeft dat Hij aanhad? Als ze dieven waren en stalen, waarom namen ze dan niet ook het kleeft? Maar het linnen lag daar, met het zweetdoek over Zijn gezicht, het linnen dat daar lag waar het over Zijn lichaam lag. Hij ging gewoon door dat alles heen en ging omhoog naar de opstanding. Niets werd verstoord; precies zoals Hij werd gelegd, Hij lag er op dezelfde manier, maar Hij was uit de linnen gegaan. Amen.

¹³⁷ Ziet u—maar opnieuw een schijnproces; een—een—een valse beschuldiging. Want, waarom? Ze werden gedwongen, ze werden gedwongen een beslissing te nemen. De mens móest een beslissing nemen. De gemeente moest zeggen: “Hij is opgestaan uit de dood,” of: “Hij is niet opgestaan uit de dood.” Amen.

¹³⁸ O, laten we ons gehoor nu aanzetten—uw geestelijk gehoorapparaat erin doen. Merk op: het is tot diezelfde zaak gekomen. Mannen proberen het te volgen, zoals onze samenkomsten, en zeggen. . . Ik heb zelfs kerken gehoord, de Church of Christ, zogenaamd; zei: “Ik zal duizend dollar geven voor iemand die één bewijs kan tonen van een opstanding- . . . of een persoon die genezen is.” Ik heb dokters naar hen gebracht en ze zouden het zelfs niet geloven. Waarom? Ze worden gedwongen een beslissing te nemen. Ze hebben zich erbuiten verzegeled, met Kaïn, met de religieuze sektes. De ware kleine gemeente van God is in de minderheid, maar bewoog altijd die kant op, maar zij zal. . . Hoe heeft zij geleden in die vijftienhonderd jaar donkere middeleeuwen?

¹³⁹ Ze zeggen: “De Roomse kerk!” Zeker, de Roomse kerk was eerst de Pinksterkerk, de Katholieke kerk was dat. Het begon op Pinksteren, maar toen wilde het zich organiseren.

¹⁴⁰ En als deze Pinkstergemeente nog eens tweeduizend jaar zou bestaan, zouden ze erger zijn dan de Katholieke nu is. Ze raken zo ver weg van alles! Ik werd laatst gevraagd: “Gaat u prediken, als u naar deze plaats komt, over vrouwen die make-up dragen, dat ze geen korte broeken behoren te dragen, deze dingen niet behoren te dragen?”

Ik zei: “Vraag mij dan niet. Nee meneer. Vraag me niet te komen.”

“Gaat u het prediken?” Ze zeiden zelfs: “Wat gaat u dat aan?”

Ik zei: “Het zijn de dingen van de Here en ik ben bezig met Zijn dingen.” Zo is dat precies. Juist! Dus ik zei gewoon. . .

“Waarom doet u dat? Zijn er geen andere dingen om te zeggen?”

Ik zei: “Ja, maar laat ze dat doen en dan zullen we het over andere dingen hebben, ziet u. Zie? Zie; laat—laat—laten we het fundament leggen.”

¹⁴¹ Dat is wat er aan de hand is. U probeert bovenop de ladder te springen terwijl u nog onderaan zou moeten zijn. Ziet u? Begin hier *beneden*, maak schoon en begin goed, en dan zouden we daarop kunnen bouwen. Anders kunt u niet bouwen, want elk fundament dat niet gebouwd is op de principes van Christus zal vallen. En de Bijbel, het zei: “Het is een gruwel voor een vrouw om een kledingstuk te dragen dat aan een man toebehoort.” Het is geen greintje veranderd omdat God niet veranderd is. Hij is eeuwig en Zijn gedachten gisteren zijn dezelfde als ze vandaag zijn en zullen dat voor altijd zijn. Zijn Geest is dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Zijn werken zijn dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Zijn verlossing is dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. En Hij is dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Er is geen manier om er omheen te komen. Nu, het bewijs van de pudding is het eten ervan. Dat weten wij. Klopt het? God zei dat het zo was.

¹⁴² De mens werd gedwongen een beslissing te nemen. Waartoe werden zij eerst gedwongen in de dagen van Christus? Waar werden zij toe gedwongen? Ze werden eerst gedwongen om Hem aan te nemen. Hij toonde hun Zijn teken, Zijn Zegel—dat Hij de Messias was! Hoe toonde Hij het? Door precies wat de Bijbel zei dat Hij zou doen. Hij was een Profeet, en Hij onderscheidde de gedachten in hun hoofd. En zij zeiden: “Hij is een duivel, Beëlzebul.” Ze werden gedwongen een beslissing te nemen. Ze konden het niet langer uitstellen.

¹⁴³ En evenmin kan de Pinksterkerk of de Baptisten- of Presbyteriaanse! De Heilige Geest heeft... Christus is opgestaan, en Hij is in de gemeente. En ze zeggen: “Deze man doopt in de Naam van Jezus. Hij gelooft dat u niet in tongen hoeft te spreken voor de Heilige Geest en dergelijke dingen, dat dat niet het eerste bewijs is. Hij gelooft dat vrouwen, dat onze vrouwen allemaal hun haar zo moeten dragen. Ik denk dat het er niets mee te maken heeft.” Waarom betuigt God dan dat dit de waarheid is? Kijk maar waar het aan toe is.

Zij weigerden Zijn Messiaschap toen Hij hen liet zien dat Hij de Messias was. Ze werden gedwongen om iets te zeggén.

¹⁴⁴ En zo zijn ze dat vandaag, wijzen het af en willen het niet sponsoren, en wassen er hun handen van. De beslissing wordt hen opgedrongen. Er is geen middenweg! We zijn in de eindtijd. De mens wordt gedwongen om het aan te nemen of het te verwerpen. U moet het accepteren of het afwijzen. Het wordt aan Amerika opgedrongen. Het wordt aan de Branham Tabernakel opgedrongen. Het wordt aan de Pinkstermensen opgedrongen, aan de Methodisten. Het wordt overal opgedrongen. U moet het nemen of het laten. God heeft Zijn Woord bevestigd, toont Zijn tekenen, staat achter Zijn bediening, precies latend zien wat Hij is, door te bewijzen dat Hij God is. Jezus zei: “Als Ik niet de werken van Mijn Vader doe, geloof Mij dan niet.” Dat

is juist. “Maar als Ik de werken van de Vader doe, gelooft u dan de werken.” Daar bent u er. Ziet u, ze kunnen niet, ze—ze—ze kunnen daar niets in vinden, want dat is waar. Waarom ontvangen ze het dan niet? Het is vanwege denominatie. Ze kunnen het niet ontvangen, dus zijn ze er nu toe gedwongen om voor de dag te komen.

¹⁴⁵ En in Ohio slechts een paar dagen geleden—dezelfde kerken die mij een jaar geleden sponsorden; omdat ik het aanviel en liet zien dat het verkeerd was, was er niet één van hen, behalve één kerk, broeder Sullivan, die zou samenwerken. Ik zei: “Ik heb nog steeds dezelfde hand—ik heb nog steeds dezelfde voeten— ik heb nog steeds dezelfde boodschap, ik ben nog steeds broeder Branham. Wat is er met mij aan de hand?” Ik ben het niet. De Heilige Geest spreekt nog steeds—de Heilige Geest doet nog steeds dezelfde werken—Hij toont het nog steeds. Maar u wordt gedwongen! Dat is juist: ze worden gedwongen. En de grote Heilige Geest die er in hun midden valt en de Woorden spreekt en de dingen zegt die Hij zei, dan. Dan nog, ze . . .

¹⁴⁶ Kijk hier in Californië laatst. Ik denk dat ik het hier kan vinden; hier is het. Ik was in Cliftons Cafeteria, het ontbijt. En daar, een Baptistenbroeder . . . nadat ik klaar was gewoon de kerken aan stukken te scheuren, hen te vertellen hoe ze kwaad aan het doen waren en de dingen die ze aan het doen waren, God verwierpen. Deze Baptistenbroeder kwam hierheen om zijn armen om mij heen te slaan om te bidden. En toen hij dat deed, begon hij te spreken, zoals in tongen. Toen hij . . . Nu, hij was een Baptist—wist er niets van. Toen hij klaar was, zei hij . . .

¹⁴⁷ En een vrouw die daarachter stond, uit Louisiana, een Franse, zei: “Dat was niet een onbekende taal; dat was Frans.” En hier zat een andere vrouw uit Zwitserland, Lausanne, die Frans spreekt— ik ben daar geweest—zij zei dat ze het juist had uitgelegd. Hier kwam een jonge man die daar kwam aangelopen—ik had hem nog nooit gezien, niemand had hem ooit gezien— hij was de Franse tolk voor de VN; zei: “Exact, het klopt,” zei.

¹⁴⁸ En deze man zegt—en weet u, deze man, ik zal zo meteen zijn naam noemen. Zijn naam was Henry. Ik zal zo dadelijk op zijn achternaam komen—ik denk dat het hier staat opgeschreven. Ik weet het niet. Het staat in de Stem van de Zakenlieden, zo niet. Maar hij . . . O ja: “Door Danny Henry.” Nu, dat is . . . Ik kan niet op die filmster komen. [Een broeder zegt: “Marilyn Monroe?”—Red.] Nee, het is niet Marilyn. Meda, wat . . . ? Jane Russell—Jane Russell haar neef. En hij kwam naar me toe en sloeg zijn armen om me heen om iets over me te zeggen en hier zijn de woorden die hij zei. Hij zei: “Die prediking zou in het boek Openbaringen kunnen worden gezet.” Zei: “Het klopt.” Hij zei: “Ik wil voor u bidden, broeder Branham.” Hij sloeg zijn armen om me heen, begon in het Frans te spreken en wist er niets van.

¹⁴⁹ En hier was de uitlegging; hij heeft het opgeschreven, zoals het document kwam, in vorm, enzovoort. Er stond: "Ik, Victor, D-e D-o-w-x," Franse naam, "ben een Fransman," enzovoort, "en was daar toen—toen Danny" hoe die ook heet, "Danny Henry, dit in-, boodschap gaf over broeder Branham op 11 februari 1961." Hij woont op 809 North Kings Road, Los Angeles 64. Luister naar de—luister naar hoe het leest:

Omdat gij het smalle pad hebt gekozen . . .

Nu, ziet u, ik begrijp dat wel. Er is een deel ervan dat ik niet begrijp.

Omdat gij het smalle pad hebt gekozen, de moeilijkere weg; gij hebt gewandeld naar uw eigen keuze . . .

¹⁵⁰ Ik kan dat wel vatten, zie. Ziet u, u kiest het zelf. Mozes maakte zijn eigen keuze; hij hoefde het niet te doen. Evenmin hoefde ik dit pad te nemen. Ik had daar grote gebouwen kunnen hebben zoals sommigen van hen hebben. Ik zou overal kunnen zijn op televisie. Maar wie zou mij sponsoren bij—bij het verscheuren van het eigenlijke fundament? Maar één ding: ik hoef me voor niemands voeten neer te buigen dan voor de Here Jezus Christus. Dat is juist. Ja. Ik predik wat de Bijbel zegt. Ik hoef geen compromissen te sluiten met hun organisaties, want ik behoor niet tot ze. Ik heb de keuze gemaakt. Net zoals Hij daar zei: "Zoals Ik met Mozes was, zo zal Ik met u zijn." En Hij gaf Mozes twee tekenen ter bevestiging, om te bewijzen. En Mozes maakte zijn eigen keuze. Ziet u, Mozes maakte zijn eigen keuze. Dus dat is gemakkelijk om dat te begrijpen, ziet u: "Gij hebt gekozen een . . ."

Omdat gij het smalle pad hebt gekozen, de moeilijkere weg; gij hebt gewandeld naar uw eigen keuze . . .

Nu, hier—nu, deze man—nu, kijk hoe het geschreven staat; u kunt zien dat het geschreven is in—in buitenlandse woorden.

. . . gij hebt de correcte en nauwkeurige beslissing gekozen, en het is MIJN WEG.

God zij gezegend! "Het is MIJN WEG," zei Hij.

Vanwege deze zwaarwegende beslissing wacht u een groot deel van de Hemel.

Hij had nog nooit over het visioen gehoord, ziet u, hiervan—u herinnert zich het visioen.

. . . wacht u een groot deel van de Hemel. Wat een heerlijke beslissing hebt gij genomen! (Ziet u?)

Dit in zichzelf . . .

Nu, hier is het, van hier af aan begrijp ik het niet.

Dit in zichzelf is dát (Dikke haakjes eromheen.) wat zal geven en laten geschieden de geweldige overwinning in de liefde goddelijk.

151 Ik weet niet wat dat betekent: “dit zal laten geschieden.” Wellicht in de kleine tent een dezer dagen, daarginds zittend, zal Hij het bekendmaken.

152 Waarom? Niet omdat we het moesten doen. Niet omdat—dat het—het—het gewoon een gemakkelijke weg is. Je kunt populair zijn, dan zou iedereen je op de schouder kloppen, geld dat van overal binnenstroomt voor een radio of televisies, enzovoort. Ze zeiden dat ze het zouden nemen en het op televisie zouden uitzenden. Ik geloof niet in het nemen van Gods dingen en ze op zulke vulgaire dingen van de wereld te zetten. Ik geloof niet in al dit opjagen en iets maken wat er niet is. Ik geloof erin om het gewoon met rust te laten, te wachten. God, Hij is God—laat Hem ermee doen wat Hij wil. Wij zijn dienstknechten, dienen gewoon de Here—doen gewoon zoals God zei. De mens, te midden van dit alles, echter, wordt gedwongen een beslissing te nemen.

153 Ze werden gedwongen een beslissing te nemen toen Christus hier op aarde was, omdat Hij hun bewees dat Hij de Messias was. Is dat juist? En ze werden ertoe gedwongen; en hoe noemden ze Hem? “Beëlzebub, een waarzegger.” Toen—Zijn . . . door Zijn teken, Zegel, met Pasen, bewees God het, dat Hij Hem uit de dood heeft opgewekt. Na al deze andere dingen, wekte Hij Hem op uit de dood!

154 Nu, de gemeente die beweert de Heilige Geest te hebben, Gods bewijs ervan, dat u van dood in leven bent overgegaan, want de oude dingen zijn voorbijgegaan en dingen zijn nieuw voor u geworden. Dat is Gods bewijs van de opstanding. U bent niet meer zoals u vroeger was; u bent veranderd! Waar u vroeger aan Gods Woord twijfelde; elk Woord dat Gods Woord spreekt, zegt u: “Amen!” Ziet u, er is iets met u gebeurd. Dat is gewoon de eerste vorm van de opstanding—de Geest aan de binnenkant.

155 Nu, Pinksteren. Na Pinksteren, toen deze mensen de Heilige Geest ontvingen, werd de mens opnieuw gedwongen, om een beslissing te nemen: “Is dat van God of is het niet van God?” En wat zeiden ze? “Zij zijn ketteren. Dat is gek. Ze verkeren in de waan.” Zelfs Agrippa zei tegen Paulus: “U bent krankzinnig.” *Krankzinnig* betekent “gek.”

156 En wat zei Paulus? “Op de wijze die ketterij wordt genoemd, dat is de wijze waarop ik God aanbid.” Hij had het Paaszegel! Hij was daar geweest, toen er iets gebeurde. Ik ben blij om vanmorgen met hem de handen ineen te slaan, van hart, en te zeggen: “Paulus!” Waarom? We zouden hetzelfde Woord moeten prediken. Paulus beval hen om opnieuw gedoopt te worden, in Jezus’ Naam, nadat ze met andere woorden gedoopt waren. Hij zei: “Als een engel uit de hemel iets anders zei, laat hem vervloekt zijn.” Hij predikte goddelijke genezing. Hij predikte de kracht van de opstanding. Hij predikte Jezus Christus dezelfde gisteren,

vandaag en voor immer. Visioenen en krachten en manifestaties van de Geest volgden hem.

¹⁵⁷ U zult dezelfde boodschap moeten hebben, dezelfde zaak. Niet een theologie, niet een of ander kerkelijk gebeuren; maar de kracht van God, Pinksteren, en hetzelfde zegel. Het zegel van de Heilige Geest, Gods ware Paaszegel, is een mens z'n geloofsbrieven. Juist! Het zijn uw geboorterechten. Het is een geloofsbrief, dat u bent overgegaan van dood in leven, en God door u heen werkt op dezelfde wijze als Hij deed bij de Here Jezus, omdat het uw geloofsbrief is. "Deze tekenen zullen hen volgen die geloven. Gaat gij heen in de gehele wereld," na Pasen, na de Pinksteren, nadat het zegel van Pasen werd gegeven, van de opstanding. Wat was het? Het leven dat in Christus was die werd opgewekt, is gekomen en heeft Zijn gemeente levend gemaakt en leeft in de gemeente om dezelfde tekenen te doen.

¹⁵⁸ Ik hoop dat het niet over uw hoofd heen gaat. Ik hoop dat ik u niet zo lang ophoud dat u—u—niet de vreugde zult krijgen van wat ik bedoel, ziet u. Ik weet dat het moeilijk is, u mensen die staan. Alstublieft, slechts—slechts een paar minuten, probeer het als u kunt. Zie, ik wil dat u dit punt begrijpt, vriend. Ik wil dat u ziet wat er in mijn hart is, wat hier eenendertig jaar is geweest, sinds ik die kleine hoeksteen daar op de hoek heb gelegd. Ziet u; er is een waarheid—ik heb geprobeerd ervoor te staan. Er zijn allerlei dingen van uitgegaan, dat is waar, maar het is altijd zo geweest.

¹⁵⁹ Ik las het over Maarten Luther; stond: "Het was moeilijk te geloven dat hij tegen de Katholieke kerk kon protesteren en ermee weg kon komen. Dat was een geweldig iets. Maar het geweldigste, hoe dat hij zijn hoofd kalm kon houden, boven al het fanatisme dat op zijn opwekking volgde— dat hij getrouw kon blijven bij de Bijbel." Zeggen wat God zegt en niets anders zeggen. Er precies bij blijven; wandelen in de rechte, precieze beslissing van God. In plaats van... Als God besluit dat het zo moet zijn, laten we er dan precies bij blijven. Dat is Zijn beslissing. Amen. Ja meneer. Ja meneer.

¹⁶⁰ Het—het zegel van Pinksteren is de geloofsbrieven van de gelovige, dat hij is overgegaan van dood in leven, omdat hij de Pinksterzegening heeft ontvangen—Gods Paaszegel aan Zijn zonen. Hij verzegelde Zijn eerste Zoon met de Heilige Geest. Klopt dat? Waar. En Hij verzegelde al Zijn andere zonen met de Heilige Geest.

¹⁶¹ Nu: we ontdekken hier dat, door dit te verzegelen, nu op dit moment, daar de eindtijd nadert. Er is een plaats hier die ik zou moeten raken, over de zonen, Kaïns zonen, daar nu, die gedwongen zijn tot een plaats waar ze een beslissing moeten nemen. Ziet u, het is moeilijk voor hen om te doen, want als ze dat doen, moeten ze hun denominationele rechten opgeven. Ziet

u? Zo moesten de Farizeeërs dat. Weet u, de Farizeeën namen een beslissing over Jezus, toen Hij bewees dat Hij de Messias was. En wanneer de Heilige Geest heeft bewezen dat deze weg die ketterij wordt genoemd, het heeft bewezen dat het de Heilige Geest is—de mens moet een beslissing nemen. Zij kunnen niet stil blijven staan.

162 Hier laatst één avond, ik was weg om voor een zieke dame te bidden in het ziekenhuis. En toen ik erheen ging, hoorde ik iemand “Billy!” roepen. En ik keek rond. Het was een van onze broeders hier; hij komt hier, Roy Slaughter. Hij stond in de hal een eindje bij mij vandaan en hij zei: “Mijn broer z’n vrouw is ziek. Wilt u naar binnen gaan en voor haar bidden, Billy?”

En ik zei: “Zeker.”

163 Ging daar naar binnen. En er was nog een bejaarde dame, ongeveer zestig jaar oud, die daar lag, het leek haar zoon die ernaast zat. Nadat ik een poosje met ze gesproken had, zei ik: “Kunnen we. . . We gaan een woord van gebed houden.”

Ze zei: “Trek dat gordijn dicht!”

En ik zei: “Goed.” Ik zei: “Bent u een gelovige?”

Ze zei: “Ik ben een Methodist.”

Ik zei: “Dat is niet wat ik u vroeg.” Ik zei: “Bent u een gelovige?”

Ze zei: “Ik ben een Methodist. Wij zijn Methodisten. Trek gewoon dat gordijn dicht!”

164 Ik deed het niet. Ik bad hoe dan ook, en bad voor haar—dus—ik bad dat God haar zou redden. Maar dat is het, ziet u: u bent geen Christen, u bent een Methodist. Ziet u, u—u bent geen gelovige, u bent een Methodist. Uw eigen getuigenis zegt het. Genade, goedheid, hoe ver kunt u van de Bijbel vallen?

Gelovigen! “En deze tekenen zullen hen volgen die geloven!”

165 Bent u een Christen? “Ik ben een Methodist.” Dat laat zien dat u geen Christen bent. Bent u een Christen? “Ik ben een Church of Christ.” Dat laat zien dat u geen Christen bent.

166 U bent een Christen omdat u een gelovige bent. En als u een gelovige bent—Jezus zegt in Markus, 16e hoofdstuk: “Deze tekenen zullen hen volgen die het Paaszegel hebben ontvangen, tot het einde van de wereld.” Dat is juist; u bent een gelovige.

167 En de mensen worden ertoe gedwongen, ze worden nú gedwongen. De zaak is in werking, en ze worden gedwongen om het of te ontvangen of het te veroordelen. En wat doen ze? Veroordelen het.

168 Maar hij kon het daar niet doen in het tijdperk van Pinksteren, omdat Pinksteren regelrecht teruggaat en zich organiseert, en komt, organiseert zich in dezelfde zaak waar ze juist uit weggetrokken. Pinksteren kwam uit. Pinksteren is geen

organisatie; Pinksteren is een ervaring, die tot een gelovige komt. Maar zij hebben er een organisatie van gemaakt, en hebben hetzelfde gedaan waar ze zo hard voor gevochten hebben om eruit te komen.

¹⁶⁹ Hetzelfde wat de natie en de politiek deden: kwamen hierheen vanuit vrijheid van godsdienst, van de oude prostituee, Katholieke leer; en kwam regelrecht terug en, door een blindheid, van de politiek, verkozen zich één van hun sleutelfiguren, een miljonair, een miljonair gemaakt door whisky en troep en rommel van de wereld, hoe hij miljonair werd, en zetten hem op de troon van het Witte Huis, met het systeem van het Katholicisme erachter. En hij is daar nog geen zes maanden geweest, en bewezen dat het zo is.

¹⁷⁰ En de Pinksterkerk kwam uit de organisatie en noemde hen “koud en formeel; en hun vrouwen, de manier waarop ze deden.” En Pinksteren organiseerde zich en nam de geest en ging er regelrecht in terug. Waarom? Zodat de ware gemeente van God getoond kon worden in haar kracht en in haar heerlijkheid. U wordt gedwongen om het te geloven. U wordt gedwongen om het te aanvaarden of te ontkennen. Glorie aan God! Het ligt voor u, en u kunt het niet ontkennen. U moet “ja” of “nee” zeggen. Er is geen manier om er onderuit te komen. Ja meneer. Ja, ze worden gedwongen. Er is geen middenweg. De hele wereld moet het aannemen of het ontkennen. En zo staat het er vandaag voor.

¹⁷¹ Nu: we ontdekken dat na Pasen, Jezus, in Markus 16, hen vertelde: “Ga heen in de gehele wereld en predik het Evangelie, deze tekenen zouden volgen.” En de mens. . . God drong toen de kwestie aan die mensen op. Ze moesten zien dat die mensen iets hadden! En dat duurde driehonderdzes jaar lang na de dood van Christus. Toen, wat kwam er in de gemeente? Zij waren Katholieken—juist, ja—Pinkster-Katholieken. Het woord *katholiek* betekent “universeel.” De gehele kerk is universeel. En ze waren van Pinksteren.

Wat deden ze toen? Ze gingen de zakenman binnenhalen, bekeerden de anderen, brachten hen binnen. En zij hadden de betere klasse ideeën.

¹⁷² En als eerste, weet u, in de Bijbel, ontdekten we in ons onderwijs, toen we de *Gemeente-tijdperken* onderwezen, dat Jezus hem vertelde voordat het gebeurde, ongeveer tweehonderd jaar, dat er een leer zou zijn, of eerst zou het een daden zijn van de Nicolaïeten en dan tenslotte werd het een leer. En toen, toen het dat deed, zei Hij: “Ik haat het!” En wat deden de Pinkstermensen? De Pinkster-hooggeplaatsten, vormelijke klasse, organiseerde zich en maakte de Katholieke kerk, de eerste moederorganisatie.

173 De kleine minderheid werd één kant toe gedwongen. En het is sindsdien altijd zo geweest. Ze kwamen door vijftienhonderd jaar en die kleine minderheid overleefde het. Amen!

174 Iemand zei onlangs, zei: “Denk aan de Katholieke kerk, hoeveel grote slagen zij heeft overleefd.” Grote slagen? Zeker, met—met de wet aan haar kant, met de natie aan haar kant, met de politiek aan haar kant!

175 Denk aan die kleine Pinkstergroep die niets anders had dan de Heilige Geest, maar zij overleefde het. En hier vanmorgen is een levend bewijs, dat ze nog steeds leeft, en dat ze voor altijd zal leven. Niet de organisatie; de Pinkstergelovigen, de echten! Dat klopt.

176 Nu, na het Pasen, werd dit gedaan—gedwongen om een beslissing te nemen. De mens móét een beslissing nemen—ze moeten het nu nemen. (Ik sla een hoop van deze opmerkingen over.) Geen middenweg!

177 En Satans zonen zullen verzegeld worden in deze laatste dagen. Er is een tijd nu waar de Bijbel over sprak dat allen die het zegel van God niet hadden het merkteken van het beest namen. En wij weten dat het merkteken van het beest ongeloof is. De eerste keer . . . “Wel, waar zei u dat het merkteken van het beest begon?” In de hof van Eden. Het merkteken van het beest en het zegel van God werd uitgevoerd in de hof van Eden. Precies. Het werd uitgevoerd met Pasen, want de dood van Abel bracht Seth voort. Juist. Merk op.

178 Kaïn was de zoon van Satan. Hij was de zoon van het beest dat Eva verleidde. U kunt het noemen wat u maar wilt. Hij was de zoon van Satan. En wat deed hij? God plaatste een merkteken op hem en stuurde hem weg uit de tegenwoordigheid van God. Is dat juist? En hij nam zich een vrouw—niet uit de erfenis van God; maar nam zich een vrouw uit het land Nod, een ander land.

179 En wat deed de organisatie? Het verliet het ware Pinkstergeloof toen het zich organiseerde en nam een vrouw uit de organisatie. Precies, ja. Nu, wat deed zij: Kijk hoe—kijk hoe de Pinkstervrouw is begonnen te doen en wat ze zegt en wat ze doet—kijk naar haar daden. En staat er weer helemaal en het nu proberen af te hakken. Precies datgene waar ze in het begin voor stond, ze probeert het om te hakken—het uit te doven— omdat het tegen haar leerstellingen ingaat. Zoals het daar was. Maar ze wordt opnieuw gedwongen een beslissing te nemen. Ze moet hem nemen. Ze móét hem nemen.

180 God, help mij, en mijn broeders die bij mij zullen staan. Help, God, help ons om daar dapper te staan. Maakt niet uit of het martelaarsbloed is, sta daar! “Ik moet vechten als ik moet regeren; vergroot mijn moed, Here.”

181 Wanneer ik Zijn Heilige Geest onder de mensen zie bewegen en dezelfde dingen zie doen, weet ik dat Hij diezelfde opgestane

Jezus Christus is! Amen. Dat maakt het vast wat mij betreft. Ziet u? Amen. In Romeinen 4:25, het einde, sprekend over Abraham. “Hij werd overgeleverd voor onze overtredingen en werd weer opgewekt voor onze rechtvaardiging.”

¹⁸² Efeziërs 4:30—de Heilige Geest is Gods Paaszegel dat ons verzegelt voor de eeuwigheid. Amen. Verzegelt ons voor de eeuwigheid, Gods Heilige Geest! O, ben—bent u blij? Bent u blij om Pasen? Bent u blij om deze ervaring? Verzegeld, opgesloten met God op een geheime plaats—opgesloten met God, door Zijn goddelijke genade, verzegeld tot de dag van onze verlossing. Dat is het echte, ware Paaszegel.

¹⁸³ Hoe laat hebben we het? Middag, vijf minuten voor twaalf. Gelooft u? [Samenkomst zegt: “Amen.”—Red.] Gelooft u? Laten we even onze hoofden een ogenblik buigen.

¹⁸⁴ Onze hemelse Vader, ongeacht wat ik ook zou zeggen, en toch behoort de mens dit Woord te geloven, omdat het hier geschreven staat. Ik bid dat mensen overal U nu zullen ontvangen als hun Paaszegel, de eerste vruchten van de opstanding, wetend dat ze van de dood in het leven zijn overgegaan; waar de dood eens trad, neemt nu leven zijn plaats in. Ik bid dat U vanmorgen aan deze samenkomst zult laten zien dat U nog steeds Jezus bent; dat U nog steeds Degene bent die de wonderen doet en de dingen verricht. En wetende, en zoals ik net zei, zoals het werd bevestigd aan vader Abraham, dat die Engel met Zijn rug naar het gehoor stond, of naar Sara, en vertelde wat ze zei en dacht. O God, we hebben het keer op keer gezien! We hebben de bevestiging gezien, de plaatsing van de Zoon, het geven van de Naam. We hebben al deze dingen zien gebeuren, Here, en we weten dat we in de eindtijd zijn. Dit is een Pasen. Velen staan, met kramp in de benen.

¹⁸⁵ En nu, Vader, alles wat ik kon zeggen zou niet één ding betekenen nadat U hebt gesproken, tenzij het in overeenstemming is met wat U spreekt. En als ik Uw Woord heb gesproken, dan, Vader, geloof ik dat U God bent die het zal, dat Woord zal bevestigen. Ik bid dat U het zult toestaan. Laat Uw Geest, Here, in het midden van de mensen komen, en dit bevestigd laten worden aan de mensen.

¹⁸⁶ Terwijl wij onze hoofden gebogen hebben, overal, is er misschien ziekte hierbinnen. Daar bestaat geen twijfel over, hierbinnen, maar dat er ziekte onder de mensen is. Ik wil weten—hoevelen hier die van buiten de stad zijn, die ziek zijn? Steek uw hand op; van buiten de stad. Wel, ze zijn er gewoon overal.

¹⁸⁷ Goed. U mag uw hoofd opheffen. Ik ga dat vragen zodat u het kunt zien. Allen die van buiten de stad zijn, die ik niet ken—die van buiten de stad zijn en ik u niet ken—steek uw hand op en zeg: “Ik ben ziek.” Steek uw handen op, overal nu, zodat ik gewoon een algemeen idee kan krijgen. Hierzo, hier, hier in deze

hoek, en helemaal achterin. Goed. Nu, hier is een uitdaging: Is dit de waarheid wat ik heb gepredikt? Zo ja, is God verplicht om het te doen.

¹⁸⁸ Als Hij zich hier niet aan houdt, is er geen opstanding. Als Hij zich er wel aan houdt, is het de verzekerdheid van de opstanding. Het laat zien dat het Paaszegel—dat Hij niet dood is, maar dat Hij leeft. Dan om dat te veroordelen zou godslastering tegen de Heilige Geest zijn, en het is onvergeeflijk. Nu: als de Heilige Geest in deze samenkomst zal komen . . .

¹⁸⁹ Ik was . . . dacht dat we misschien gewoon de mensen zouden laten opstaan, maar we kunnen geen gebedsrij hebben. Kijk hier, 't is hier gewoon opeengepakt, de kleine kinderen overal op het altaar en overal. We kunnen geen gebedsrij hebben.

¹⁹⁰ Maar kijk—ik wil u iets vragen. Is Hij slechts op één plaats of is Hij alomtegenwoordig? Hij is overal. Nu, hoe zou ik u kunnen kennen, die uw handen hadden opgestoken dat ik u niet ken en u vreemden hier bent? Ik wil geen van de mensen van de tabernakel, ik zie u later wel, ziet u. Maar alleen de mensen, zodat u zult zien dat het mensen van buiten de stad zijn die ik niet ken. Laat de Heilige Geest spreken of het juist is of niet. Laat Hém het spreken doen—dan, mijn woorden zullen één ding zijn; en als het Gods Woord is, zal God zich aan dat Woord houden.

¹⁹¹ Nu, bedenk: Pinkstermensen, de echte ware gelovigen in God, zijn altijd in de minderheid geweest. En ze zijn een groep dat uitgelachen wordt en bespot wordt; en mensen willen niet die weg nemen. Toen ze Luthers waren—God gaf hen rechtvaardiging en ze werden vervolgd, bespot en zelfs gemarteld.

¹⁹² Maar Luther ging er regelrecht in, organiseerde het na de dood van Maarten Luther. Niet, Luther organiseerde geen kerk. Nee meneer. Maar de mensen ná hem deden dat, de kerk. Wesley organiseerde nooit iets. Nee meneer. Het waren de mensen na hem. En nu, na de—de Pinkstermensen—zij kwamen er, organiseerden zich, waar ze vanuit waren gekomen. Ziet u?

¹⁹³ Maar dat is waar we terechtkomen, ziet u, komen direct terug in onze leerstellingen, en God . . . Precies op het moment (ik kan het bewijzen aan de hand van de Bijbel.), dat elke kerk dat een organisatie neemt, dat ze het merkteken van het beest neemt. Niet de individuen in de kerk, maar het kerk-systeem; omdat het kerk-systeem Katholiek is. Katholiek: het allemaal universeel makend; het naar binnen halen, alles. Ziet u? Ik kan het bewijzen door het 17e hoofdstuk van Openbaring dat zij een hoer was en haar dochters prostituees waren, hoerendochters. Elke organisatie neemt . . . het neemt een hoeren-houding aan; en let erop, precies wat zij gedaan heeft, precies zoals haar moeder deed. Dus zij is vlug . . . Niet de mensen in de kerk nu. Methodisten zijn echte mensen.

194 Ik hoop dat u de band krijgt, waar de Here sprak, en liet zien wat er zou gebeuren met die kerk tijdens deze geweldige tijd die nu net voor ons ligt, wanneer oordeel op het punt staat de aarde te treffen. En let op wat er met de gemeente zal gebeuren.

195 Maar haar mannelijk hoofd stierf, weet u. Maar toen. . . Ze was een weduwe toen Elia terugkwam van zijn reis door de woestijn; ze was een weduwe. Elia werd naar haar toegezonden; ze was blij om die profeet toen te horen—nadat haar mannelijk hoofd gestorven was. Ziet u. Als haar organisatie in de Bond van Kerken geplaatst werd, zij zag waar ze was, en wat die profeet had gezegd, geschiedde, was zij bereid. God hield nog steeds van haar, en de profeet ging daarheen en hield haar in leven, totdat hij de Jordaan overstak, en de hongersnood voorbij was. Ja, het is waar.

196 Wat een prachtig beeld van het komen van de Here, daar in Elia. Volmaakt. En onthoud: deze boodschap in de laatste dagen zal worden gegeven door Elia, de profeet; zijn geest op de gemeente. Juist. Juist. Weet u wat het woord Elia betekent? Goed. Nu, laten we bidden. En moge de Heilige Geest. . .

197 Ik wil u mensen iets vragen. Nu, ziet u: is God een levende God? Is Hij tegenwoordig? Dan, als Hij dat is—ik wil u iets vragen. Nu, nadat ik heb gesproken, hoevelen zijn er hier die. . . geloven dat dat de waarheid is? Is er iemand hier die zou willen zeggen: “Ik ben geen Christen, broeder Branham. Ik zou het graag willen zijn. Bid voor mij”? Ik kan hier geen altaar oproepen, want ik—ik kan het niet. Steek gewoon uw hand op, zeg: “Bid voor mij.” Is er iemand in het gebouw? God zegene u, u, u, u. Dat is prima. Goed. God zegene u, rondom, overal. Goed zo, goed. Goed dan.

198 Nu, u hebt het recht—na een boodschap als deze—u hebt het recht om mij erop aan te spreken, en te zeggen: “Broeder Branham, u hebt ons iets gepredikt, dat in deze laatste dagen, u zei dat het laatste teken was toen Hij. . . deed, liet zien dat Hij God was.”

199 En ik hoorde een Joodse prediker laatst, was net. . . Ik was. . . Door mijn boodschap over het—over het offer van de rode vaars, kwam de man en nam Christus aan; kwam uit een kerk, die afkomstig was van een hele rij rabbi's, van jaren en jaren en jaren, voor—voor vier- of vijfhonderd jaar terug, allemaal rabbi's. En de man hoorde mijn boodschap, glipte een samenkomst binnen en hoorde die “rode vaars” en werd erdoor bekeerd tot het Christendom. En stond onlangs in een kerk en zei: “Ieder die niet zou geloven dat er drie Goden waren in plaats van Eén. . .” Hij had in één God geloofd tot die tijd. Hij viel terug in plaats van iets anders te doen. Hij zei toen Abraham, toen die drie opkwamen, dat dat zowel Vader, Zoon, als Heilige Geest waren die naar Abraham kwamen.

²⁰⁰ Nu, ik wil dat u erop let, gewoon iets ter herinnering brengen. Toen Abraham drie van Hen tezamen zag, zei hij: niet mijn heren, maar: “Mijn Heer.” Maar toen Lot, zijn denominationele broeder, toen hij twee van hen zag, zei hij: “Mijn heren.” Dat laat zien waar u bent. Ziet u? Lot noemde hen zijn heren. Abraham noemde drie van Hen: “Mijn Heer.” Er was maar één van Hen daar die Heer was. Dat is juist. Elohim.

²⁰¹ En toen gingen de twee engelen, die niets anders waren dan boodschappers, daarheen; en Lot, die grote drie-eenheidsbroeder, wilde hen zijn heren noemen. Weet u: “Kom maar binnen.” Ziet u in welke toestand hij terecht kwam, omdat hij daar beneden was met de dingen van de wereld? Zijn vrouw, en al zijn dochters daar, net als de rest van de wereld, en hun koude, formele kerk. Dat is hoe u wordt.

²⁰² Wat deed de Engel? Hij bewees dat Hij de Here God was. Nu, deze Heilige Geest waar ik het nu over heb, laat Hij bewijzen dat Hij nog steeds Here God is. Laat Hij bewijzen dat Hij Degene was.

²⁰³ Nu, bidt u. Nu, wilt u . . . ? Laat me het opnieuw vragen. Hoevelen hier—laten we gewoon een klein vak per keer nemen—hoevelen hier, zegt u, hier, dat—dat u ziek bent, en ik u niet ken—dat ik u niet ken—dat u vreemden bent— en u wilt dat God u geneest? Steek uw hand op. Nu, laten we eens zien in deze menigte hier. Goed. Goed. Nu, doe uw handen even neer.

²⁰⁴ Laat God spreken. Nu, ik steek mijn hand op, dat ik hen niet ken; ken hen niet. Nu, als Hij nog steeds God is, zal Hij dan niet hetzelfde doen? De vrouw die Zijn kleed aanraakte . . .

²⁰⁵ Sommigen van u vrouwen, of sommigen van u daar die uw hand hebben opgestoken, er is een vrouw, ergens, geloof ik. Waar? De kleine dame aan het eind. Zou, hebt u uw hand opgestoken? Goed. Had u dat? Goed; ben ik een vreemde voor u? Ik ken u niet? Goed.

²⁰⁶ Kijkt u gewoon of Hij nog steeds de Hogepriester is, die kan worden aangeraakt door het voelen van uw zwakheid. Ik heb u nog nooit in mijn leven gezien. U bent een onbekende voor mij. Ik weet niets over u. God kent u wel. En als Hij aan mij kan openbaren door Zijn Heilige Geest, de opgestane Christus, die hier kwam en mij een tijdelijke opstanding gaf door mijn geest, zodat mijn geest nu weggaat en Zijn Geest binnenkomt— dan om u te laten weten of Hij leeft of niet. Nu, ik ken u niet. Dat ben ik—ik en mijn geest—wij kennen u niet. Maar Hij kent u. Maar Hij wil mijn lichaam lenen om te bewijzen dat Hij de opgestane Christus is. Ik ben zo blij om het aan Hem te lenen, het Hem te geven, alles wat Hij eruit kan halen.

²⁰⁷ Als God mij zal vertellen waarvoor u hier bent, zult u mij geloven? [De zuster zegt: “Ja.”—Red.] Ja. U hebt spataderen. Als dat juist is, steek dan uw hand op. U hebt meer dan dat; hebt

een hernia. Dat is juist. U komt niet uit deze stad. U komt uit Lima, Ohio. Uw naam is mevrouw Stoddard. Dat is juist. Dat is uw man die achter u zit. Dat is juist. Gelooft u dat God mij kan vertellen wat zijn probleem is? Hij heeft problemen met Zijn rug, hij lijdt aan zijn rug. Als dat juist is, steek dan uw hand op, meneer. Gelooft u?

208 Iemand anders hierzo die hun hand opstak, hierzo ergens. Hier, die dame daar. Goed. Ik ken u niet. Dat is uw man die daar naast u zit. Wat u wilt is de doop van de Heilige Geest. Als dat zo is, steek dan uw hand op. Dat is juist. Goed; geloof in de Here—twijfel gewoon niet.

209 Ik zag iemand van een afstand aankomen, maar ik kon gewoon niet precies uitmaken waar het was. Ja, het is de man die hier zit; ik zie hem nu. Hij is ook een vreemde voor mij. U hebt een galblaasprobleem, voorhoofdsholte-aandoening. U bent niet van hier. U komt uit Georgia—een plaats genaamd iets als Hubbermill, Georgia. Goed, geloof nu en ga terug naar huis en wees genezen.

210 Gelooft u met heel uw hart? Er is er één die hierachter zit, achteraan, dat Licht dat over de persoon staat. Ze bidden voor een geliefde die kanker heeft—niet gered. Geloof—heb geloof en twijfel niet.

211 Ik kijk gewoon. Hm-hm. Hier is het, hierzo. De dame die haar hoofd gebogen heeft, aan het bidden. Ze heeft problemen met haar voeten en haar knieën. Ik ken u niet, nietwaar? Als wij vreemden zijn, steek dan uw hand op. Gaat u terug naar . . . uw huis die in New Hampshire is—dat is waar u vandaan komt. Geloof en de Here zal u gezond maken.

212 Dame die daar achterin zit met het kleine meisje, die voor haar bidt; met nierproblemen—die daar achterin zit. Zij komt ook uit Georgia. Mevrouw Cason, als u gelooft met heel uw hart! Accepteert u het? Goed, ga dan naar huis, wees gezond. Ik ken de vrouw niet, heb haar nog nooit in mijn leven gezien. Als wij vreemden voor elkaar zijn, wuif dan met uw hand, dame. Dat klopt.

213 Hier is er nog één, die hier achteraan zit, een man. Hij komt ook uit Georgia. 'k Ken hem niet, heb hem nooit gezien. Maar ik zag hem aankomen uit dat perzik-land. Juist. Hij heeft een leverkwaal, dat is juist, en artritis. Hij zit helemaal op de achterste zitrij. Gelooft u met heel uw hart, meneer? Goed, ga terug en wees genezen.

214 Er zit iemand naast u, een dame—helemaal achteraan, op de allerachterste rij. Nee, het is niet voor haar. Ze bidt voor haar zoon. Dat is juist. Gelooft u dat God mij kan vertellen wat er aan de hand is met uw zoon, dame? Ik ben een onbekende voor u, maar God kent u. Zweren, en een verstandelijke aandoening. En

hij is niet hier; Dayton, Ohio. Als dat juist is, steek dan uw hand op. Geloof nu.

²¹⁵ Weet u dat Hij leeft? Is Hij dezelfde Jezus gisteren, vandaag en voor immer? Daar zijn minstens acht of tien mensen die ik nog nooit in mijn leven heb gezien. En is het waar? Nu, moge de God des hemels, die tegenwoordig is, dezen genezen en gezond maken. Wel, het komt van de zalving van de Heilige Geest, niet ik. Moge de God die de gedachten van de geest kan onderscheiden en bewijzen kan dat Hij Jezus Christus is, dezelfde gisteren, vandaag en voor immer, laat Hem naar voren komen en de zieken genezen. Hij is God voor immermeer! Gelooft u dat? Nu, hoevelen willen Hem nu geloven en Hem aannemen als Redder en Genezer, en als een Doper en een komende Koning? In de Naam van Jezus! O, halleluja! Wat? Het Paaszegel, het onfeilbare Paaszegel!

²¹⁶ Wat is het volgende? De verandering van dit lichaam—om de Zoon te ontmoeten die komt. We zullen veranderd worden in een ogenblik, in een oogwenk. Heb al uw papieren zegels die u maar wilt; maar het echte Zegel van Pasen is de Heilige Geest in het menselijk hart! Accepteert u het? Gelooft u in Zijn opstanding? Gelooft u dat Hij voor immermeer leeft? Gelooft u dat Hij hier is? Aanvaardt u Hem nu als uw Redder, als uw Genezer—als uw God, als uw komende Koning? Geloof met heel uw hart!

²¹⁷ Als deze zakdoeken, we over hen bidden. God, in de Naam van Jezus Christus! Veel mensen zalven hen. Ik geloof dat ze van het lichaam van Paulus zakdoeken en schorten namen, en ze genezen werden. Gelooft u dat?

²¹⁸ Nu, hoeveel meer zijn er hier, ziek? Nu, de mensen van de tabernakel, en rondom deze gemeenschap hier, die hiér in de buurt zijn, nu, steekt u úw handen op— van hier uit de buurt. Nu, gelooft u dat Hij hier is? Gelooft u dat de Heilige Geest hier is? Nu, wacht—waarom wachten we op iets anders? Hij is hier, dus laten we ernaar handelen! Charlie, wat denk je? Amen. Halleluja! O, het moet gebeuren!

²¹⁹ Ik kan er niemand genezen. Ik kan het niet. Er is niets in mij om mee te genezen. Maar als u deze Geest zult accepteren die nu op mij is— er konden niet genoeg duivels in de hel zijn om u er nog langer aan te laten twijfelen, en u moet genezen worden. Ík ben niet de Genezer; Híj is de Genezer. Ík kan geen visioenen zien; Híj is Degene die spreekt. Het is gewoon mijn lichaam dat Hij gebruikt.

²²⁰ Nu, diezelfde God zei: “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.” Hoeveel gelovigen zijn er hier? Weet u zeker dat u een gelovige bent? Wel, Hij zei: “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven. Als zij de handen op de zieken leggen, zullen zij herstellen.” Is dat juist? Nu, leg uw handen op elkaar en laat mij voor ieder van u bidden. O God! O, broeder! Er moet iets gebeuren. Er moet gewoon iets gebeuren.

221 O, groot Paaszegel—niet de lelie in de pot, maar de Lelie der Valleï. U die onlangs door die jongen sprak, U bent voortgekomen, door Uw Woord. U hebt gemanifesteerd dat U waar bent. U bent de waarheid, Here. U bent de opstanding. U zei: “Ik ben de opstanding en het leven: hij die in Mij gelooft, al ware hij gestorven, toch zal hij leven; wie ook leeft en in Mij gelooft, zal nimmer sterven. Ik ben de opstanding en het leven.” “Ik ben”; niet “Ik zal zijn, Ik was”; “Ik ben nú, de opstanding en het leven.”

222 Hij die deze wonderen heeft gedaan, is Dezelfde die dit Woord predikte. Zegt de Bijbel niet dat het Woord des Heren tot de profeet kwam? Wie was degene in de dagen, waar ze heen gingen om uit te vinden waar de ware openbaring van God was? Was de profeet. En hoe wisten zij dat hij een profeet was? Omdat hij het teken van een profeet had, het zegel van de profeet. Wie is de profeet dan? De Heilige Geest.

223 De Heilige Geest schreef het Woord—de Heilige Geest. Niet ik! Hij! Hij is Degene! Ik zei het u net; Hij nam gewoon mijn lichaam. Hij neemt gewoon mijn tong, neemt mijn ogen; omdat Hij wist dat ik het aan Hem zou overgeven, dus kwam Hij gewoon en maakte dat ik dat deed. Dus ik ben het niet! Hij is het! En ik ben het niet daar met u; Hij is het daar met u. Hij is de opstanding en het leven. O God—God; geloof het. O mensen: geloof Hem. Geloof Hem. Hij is hier.

224 Nu, ik wil dat ieder van u, die daar staat: heb geloof in uw eigen gebed. Ik wil dat u geloof hebt in wat ik ga zeggen. Ik ga Hem vragen u te genezen. Ik ga Hem vragen om elke zonde te vergeven. Wat is die zonde? Ongeloof.

225 Als u, sommigen van u hier nooit gedoopt zijn in de Naam van Jezus Christus: het bad staat klaar. En als u dat niet bent; het enige dat u terug heeft gehouden is ongelooft. Waarom het nog langer aannemen? Zeg de zaak op. Kunt u de Geest van God niet zien? Kunt u de werken van God niet zien?

226 Ga weg van die organisaties. Kom in de Here Jezus; ga dan terug in uw organisatie en verspreid gewoon het licht. Maak u geen zorgen, u zult daar niet erg lang zijn. Ze zullen u . . . Wat zal het doen? Het zal ervoor zorgen dat uw eigen gemeente tot een plaats komt om een beslissing te moeten nemen.

227 Toen ik van de Baptistenkerk kwam en hier stond, moesten de—moesten de kerken een beslissing nemen, dus hebben ze me eruit gezet. Ja. Ik verwacht steeds weer en weer eruit te worden gezet. Maar op een dag zal ik ontvangen worden, wanneer ik de Jordaan oversteek. Ja. U zult eruit gezet worden, maar wanneer u de Jordaan oversteekt: “Er is één gedachte die mij opvrolijkt en mijn hart blij maakt: Ik zal die rivier niet alleen hoeven oversteken.” Dat is één ding. Op een dag zal ik naar de

rivier komen; ik zal niet. . . Hij zal er, Iemand zal daar voor mij wachten. . . mij begroeten. Ik zal gewoon trouw zijn.

228 Hier sprak Hij door Zijn Woord; Hij spreekt door alles—alles gewoon perfect werkend door het Woord. Er is niemand die er iets tegen kan zeggen. Het ligt voor de mensen. Spoedig zal deze stem tot zwijgen worden gebracht, mensen. Hoor mij. Hoor mij. Spoedig zal het niet meer horen. Zal het niet gesproken worden; dan zult u het zich afvragen. Maar terwijl u kunt horen: gehoorzaam.

229 O God, die de hemelen en de aarde schiep, deze mensen bidden voor elkaar. Toen U op Paasmorgen opstond, bewees U dat U de Messias was. U bewees dat U de Messias was vóórdat U opstond. U bewees dat U het was, door het teken van de Messias—het zegel van God dat in U was. U werd weg verzegeld met God om niets anders te doen dan wat Hij zei. U had gezegd: “Ik doe altijd dat wat de Vader behaagt.” Dat is zich aan Zijn Woord houden. Want om God te behagen, moeten wij Zijn Woord geloven en ons aan Zijn Woord houden. En dan, Vader, zo is het vandaag: dat elke zoon of. . . van God, elke dochter van God, om God te behagen, zich aan Gods Woord moet houden. En God, wij houden ons aan Uw Woord nu door onze handen op elkaar te leggen. En ik bid voor dit gehoor.

230 Nadat wij het Woord hebben horen prediken, en de vreemdelingen hun handen hebben zien opsteken, de grote Heilige Geest daar hebben zien uitgaan en hen de gedachten van hun hart vertellen, en wie ze zijn, waar ze vandaan komen, wat er aan de hand is, en alles erover—hoe zouden mensen nog kunnen twijfelen? God, dat is een grote beloning voor dezen die vanmorgen rond deze grote kerkmuren hier hebben gestaan.

231 En uw ledematen die pijn doen, en de kleine moeders met hun baby's, en vaders, en bejaarden, en allen, wachtend, toekijkend, kijkend om één teken van de levende God te zien. Hem dan op het toneel te zien komen en bewijzen dat Hij Jehova is, dat Hij Jezus is, de Opgestane. “Ik leef voor immermeer, en heb de sleutels van dood en hel,” omdat Hij het zegel ervan afbrak. Hij verbrak het zegel van de dood. Hij verbrak het zegel van het graf. Hij verbrak het zegel van de hel. Hij verbrak het zegel van het graf. En Hij opende het zegel tot de Boom des Levens en doopte ons door Zijn Heilige Geest in die Boom des Levens en heeft ons zonen en dochters van God gemaakt en heeft ons opgedragen de handen op elkaar te leggen: “En deze tekenen zullen hen volgen die geloven; als zij de handen op de zieken leggen, zullen zij herstellen.” Vader God, het moet zijn.

232 Ik verklaar door de kracht van het Evangelie, door de God des hemels die mij verordineerde en mij zond om het Evangelie te prediken, door de God die het Woord schreef, door de Engel die tegenwoordig is om het Woord te bevestigen; ik zeg dit

vanwege het geloof dat ik in de mensen heb, dat de duivel elke zieke hierbinnen zal moeten verlaten, elke aangevochten persoon, en de kracht van God hen weer zal doen opstaan tot goede gezondheid en kracht, als gedachtenis aan deze Paasdienst. Kom eruit, Satan. Je bent verslagen. Jezus overwon je negentienhonderd jaar geleden en je bent verslagen. Kom uit de mensen, in de Naam van Jezus Christus.

Goed, doctor Neville. Amen.

²³³ Goed, broeder Neville. Hoevelen van u geloven er? Steek uw handen omhoog. Hoevelen zeggen, zeggen hiermee: “Ik nu, aanvaard, dat Jezus Christus, als een opgestane, Zoon van God, Hij is mijn Redder, Hij is mijn Koning, Hij is mijn Genezer. Ik ben nu genezen. Ik ben gered. Ik zal leven voor Hem, die voor mij stierf. Ik zal van hier opstaan, in nieuwhed des levens, om uit te gaan, om mijn best te doen, die . . . voor Hem, die voor mij opstond. Halleluja!” Geprezen zij de levende God.

²³⁴ Nu, gelooft u met heel uw hart? Allen die dat zullen aanvaarden, op basis van de Verzoening . . . Nu, bedenk: eens had Satan u klem, maar Jezus trok die zaak eraf zoals het kaf van een maïskolf af te trekken. Hij haalde het ervanaf; en wat Hij deed: Hij ontmaskerde Satan. En toen Hij opstond op Paasmorgen (Halleluja!) triomfeerde Hij over de duivel, over ziekte, over de dood, over elke macht van de vijand, en de vijand heeft geen macht meer. Hij is slechts een bluffer. Als hij u kan bluffen, goed. Maar als hij u niet kan bluffen, dan zult u zijn bluff niet nemen.

²³⁵ Nu op dit moment kunt u de Heilige Geest ontvangen. Nu op dit moment kunt u vervuld worden met Zijn Geest. Nu op dit moment kunt u genezen worden—als u zijn bluff niet neemt. “Wie wil, laat hem komen, zodat hij mag drinken van de Wateren van de Bron des levens om niet.” Als u het gelooft, sta dan op, ieder van u. Hef uw handen op, en ontvangt gij de Heilige Geest, en de kracht van Zijn genezing, in de Naam van Jezus.

61-0402 Het Ware Paaszegel
Branham Tabernacle
Jeffersonville, Indiana Verenigde Staten

DUTCH

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org